TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 22 / CPL / 14.10.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CPL\22CPL\

Fitxer 22CPL1

XV legislatura · sisè període · sèrie C · número 686

Comissió de Política Lingüística

Sessió 22, dimecres 14 d'octubre de 2026

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Presidència de l'I. Sr. Francesc de Dalmases i Thió

Sessió 22 de la CPL

La sessió de la Comissió de Política Lingüística (CPL) s'obre a ****. Presideix Francesc de Dalmases i Thió, acompanyat del vicepresident, Guillem Sánchez Prat, i de la secretària, Maria Pilar Castillejo Medina. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents Imma Ferret Raventós, Rocio Garcia Pérez, Gisela Navarro Fuster i Joaquim Paladella Curto, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Lluís Puig Gordi, Carme Renedo i Puig i Mònica Sales de la Cruz, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia, Mar Besses Casanovas i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez i Pau Ferran Navarro, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. Comuns, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre l'estudi d'autors en llengua catalana als territoris de parla catalana (tram. 250-01104/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 435, 32; esmenes: BOPC 469, 35).

2. Compareixença d'una representació del Termcat davant la Comissió de Política Lingüística per a informar sobre la tasca del consorci públic (tram. 357-00737/15).

3. Compareixença d'Òscar Escuder, president de la Plataforma per la Llengua, davant la Comissió de Política Lingüística per a informar sobre les discriminacions lingüístiques documentades per l'entitat el 2025 (tram. 357-01452/15).

4. Compareixença d'Òscar Escuder, president de Plataforma per la Llengua, davant la Comissió de Política Lingüística per a informar sobre l'informe de queixes lingüístiques del 2025 (tram. 357-01460/15).

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El president

Bon dia, diputades i diputats. Us sembla que..., ui, aquesta acústica també l'han millorat, no? Sembla que estiguem a la Capella Sixtina. M'heu de comunicar alguna substitució, algun grup? *(Veus de fons.)* Sí, diputada...

Carme Renedo i Puig

La diputada Laura Martínez substitueix la Mònica Sales.

El president

És horrorosa aquesta acústica... Diputada, teniu el...? *(Pausa.)* No.

Proposta de resolució sobre l'estudi d'autors en llengua catalana als territoris de parla catalana

250-01104/15

Doncs, si us sembla, començaríem amb el primer punt de l'ordre del dia, que és aquesta proposta de resolució sobre l'estudi d'autors en llengua catalana en territoris de parla catalana. I, per tant, li demanaria al vicepresident si pot ocupar la presidència perquè aquesta proposta de resolució la faria jo per part del meu grup.

(Pausa.)

El vicepresident

Molt bé, doncs, tindria la paraula el grup proposant, el Grup d'Esquerra Republicana, la diputada Mar Besses, endavant.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bé, bon dia a totes i a tots. Avui portem a debat una proposta de resolució que en un país normal no hauria de ser necessària, perquè el que venim a defensar, doncs, és una cosa tan senzilla com que la literatura catalana no s'acabi allà on comença una frontera administrativa i que Ramon Llull, Mercè Rodoreda, Jacint Verdaguer, Àngel Guimerà o Salvador Espriu formen part d'un patrimoni literari compartit, que no es pot dividir segons el lloc de naixement dels seus autors. Per això, el que hauria de ser una evidència, avui està qüestionat al País Valencià. perquè el Govern valencià encapçalat –com no pot ser d'una altra manera–, pel Partit Popular, ha impulsat aquesta modificació del currículum de batxillerat que exclou els autors catalans i balears del contingut de literatura de l'assignatura de valencià.

I, per tant, la pregunta que ens fem és molt senzilla. Quin sentit pedagògic té estudiar una llengua i la seva literatura ignorant una part fonamental de la seva història? És a dir, com es pot entendre Ausiàs March sense conèixer la tradició literària que el precedeix? O com es pot explicar la nostra literatura contemporània prescindint de Mercè Rodoreda o de Salvador Espriu? I, sobretot, el que ens preguntem és com es pot defensar que aquesta decisió respon a criteris educatius i no purament ideològics. Perquè hi ha una contradicció que ens sembla que és especialment reveladora, perquè mentre a l'assignatura de llengua castellana es poden estudiar autors de qualsevol país de parlar castellana, a l'assignatura de valencià es permet limitar l'estudi a només aquells autors estrictament valencians.

És a dir, perquè García Márquez pot formar part del currículum de literatura castellana, però Mercè Rodoreda no. I, per tant, nosaltres creiem que aquí la resposta no és lingüística, no és literària i tampoc és pedagògica en cap cas, perquè no es tracta de defensar la identitat valenciana, sinó d'alimentar l'anticatalanisme. I per fer-ho, el Partit Popular està sempre disposat, fins i tot, a empobrir l'educació dels joves valencians per tal de contribuir a aquesta fragmentació lingüística, cultural i nacional dels Països Catalans. Però més enllà d'això també volem aprofitar per

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

reconèixer la feina del professorat valencià i de les entitats que hem vist com s'han mobilitzat contra aquesta reforma defensant justament que l'educació ha de respondre a criteris científics i pedagògics, i no pas a posicions ideològiques, com pretenen fer.

Per tant, nosaltres el que defensem és que les institucions dels territoris de parla catalana tenim també la responsabilitat de cooperar, de reforçar els nostres vincles culturals i de defensar conjuntament el patrimoni també –literari–, que compartim. Per això, en aquesta proposta de resolució el que demanem és que es mantingui l'estudi d'aquests autors al currículum de batxillerat, i que qualsevol modificació dels continguts educatius respongui estrictament a aquests criteris literaris, pedagògics i científics. Perquè no es pot esborrar una tradició literària compartida amb un decret, ni es pot fragmentar una llengua per una decisió política.

Perquè la llengua que compartim és molt més antiga que qualsevol frontera administrativa i la nostra responsabilitat, per tant, també és garantir que les noves generacions la puguin conèixer, la puguin estudiar i estimar també en tota la seva riquesa.

Gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El president

Gràcies, diputada. Hi ha esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i té la paraula la diputada Rocio Garcia, endavant.

Rocio Garcia Pérez

Molt bon dia a tothom. En primer lloc, volem avançar al nostre vot favorable a aquesta proposta de resolució que ens presenta Esquerra Republicana, la qual denuncia les retallades en drets culturals i lingüístics que els partits de PP i VOX estan fent des del Govern de la Generalitat valenciana i que, a més, vol modificar el currículum de batxillerat del seu sistema educatiu, el que provocarà que l'alumnat de primer i de segon de batxillerat deixi d'estudiar figures fonamentals del patrimoni cultural i de la literatura en català. Aquesta mesura suposarà retallar l'accés al coneixement a les aules, afectarà la qualitat educativa, l'ensenyament i el nivell cultural de futures generacions.

També provocarà que l'alumnat de la Comunitat Valenciana no llegeixi ni conegui grans autors i autores de Catalunya i de les illes Balears i de les Pitiüses, moltes d'elles referents literaris internacionals i traduïdes a desenes d'idiomes. Som, doncs, davant d'un exemple més del que fa el PP i VOX quan governa, retallar drets fonamentals de la ciutadania, legislar en contra del català, de l'educació i de la cultura i de Catalunya i, alhora, perjudicar la important indústria editorial en català.

El PP i VOX no volen escoltar la comunitat educativa valenciana, que ja s'està manifestant al carrer per demanar una rectificació i per aturar aquesta aliança de l'odi que legisla en contra de la gent. Els sectors educatius i culturals afectats adverteixen que les imposicions de PP i VOX a la Comunitat Valenciana vulnera criteris pedagògics bàsics.

Fitxer 2

I des del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar ens adherim a les seves reivindicacions.

També considerem que les polítiques educatives, lingüístiques i culturals han de vetllar per la cohesió lingüística. La literatura en català forma part d'un patrimoni comú que pertany a tota la ciutadania dels territoris de parla catalana, amb independència de la seva modalitat lingüística o dels seus orígens. I, per tant, s'afavoreix tant la normalització de la llengua catalana, com el reconeixement del patrimoni literari compartit, alhora, que contribueix a reforçar els vincles entre els territoris del domini lingüístic català.

El Govern de Catalunya reconeix i defensa la unitat de la llengua catalana, que es concreta en varietats d'un mateix sistema lingüístic compartit, amb una tradició literària, cultural i històrica comuna. Per tant, aquesta proposta de resolució que avui debatem demostra que som davant d'una nova retallada de drets que vol imposar el Govern de PP i VOX a la Generalitat Valenciana i que és un exemple molt clar del que fa quan governen, obeir –i em refereixo al Partit Popular–, els dictats de la ultradreta, anar en contra de Catalunya, de la comunitat científica i acadèmica, governar en contra de la gent, de la cultura i del català.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts té la paraula el diputat i president de la comissió, el senyor Francesc de Dalmases. Endavant, si us plau.

Francesc de Dalmases i Thió

Moltes gràcies, president. No podem fer altra cosa que expressar el nostre vot positiu i entusiasta en aquesta proposta de resolució que ens presenta Esquerra Republicana. I sí que voldríem dir que ens sembla que, precisament perquè l'espanyolisme i l'unionisme avança com avança, hauríem de mirar al màxim, ho diem amb tot el tot constructiu que podem, de no tenir por. No tenir por de parlar de Països Catalans. A la proposta de resolució no parlem de Països Catalans, parlem de les llengües, les llengües. La llengua té un sol nom, és el català i és un criteri científic, és un criteri acadèmic. I no hem de tenir-hi por, perquè al davant hi tenim la barbàrie. Hi tenim la barbàrie, que senzillament vol destruir fins i tot aquests criteris acadèmics.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I no hem de tenir por, perquè la societat civil del País Valencià, que ha tingut una gran victòria reivindicant un sistema educatiu en català, precisament parla de Països Catalans i parla de llengua catalana. I en aquest sentit sí que ens permetem de dir que ens hauria agradat això, que també al Parlament no tinguéssim por de parlar d'una sola llengua i d'un sol nom, que són els Països Catalans.

També ens ha semblat que aquesta proposta de resolució, que ja diem que hi votem a favor, no calia acceptar l'esmena de Socialistes. L'haurien acceptat i l'haurien votat igual, perquè hi ha aquest necessari respecte institucional cap a una institució que destrueix la teva cultura i la teva llengua. Per tant, sí que ho hauríem de fer tot.

I després, amb els segons que ens queden els hi voldríem fer un apunt. No només es tracta de dir a altres parts dels Països Catalans què han de fer, hauríem de començar per casa nostra. Jo no sé si saben que el Govern del president Illa, que és govern gràcies a Esquerra, a Comuns i, evidentment, al Partit Socialista, està denegant ajuts al Departament de Cultura a algunes obres culturals que inclouen

autors de fora del Principat de Catalunya, ells diuen de Catalunya. Saps quins autors són aquests? Guillem d'Efak, Maria del Mar Bonet... Home, està molt bé dir-los al País Valencià el que han de fer, però el que està fent el Departament de Cultura amb cantants referencials de la cultura catalana ens sembla una vergonya, i aprofitem per dir que ens sembla que això ho haurien de rectificar. Ja que a nosaltres no ens fan cas perquè som oposició, i ja que vostès són governs i socis de govern, intentin que no considerin d'estrangers Maria del Mar Bonet o en Guillem d'Efak, per exemple.

I, en definitiva, acabem com acabem sempre, dient que podem anar posant pedaços o anar-nos inventant fronts amplis, i que el front ampli que nosaltres reivindiquem i volem és el dels Països Catalans, és el de la independència, en el qual la llengua pròpia del país tindrà el paper que li pertoca i també la dels seus creadors, la dels seus alumnes, la dels seus professors i del conjunt de la societat que els composa.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano, endavant.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, vicepresident. Jo no sé si, com deia el senyor Dalmases, a aquestes hores del matí em puc considerar un bàrbar, però sí que és veritat que sentir segons quines coses només començar la comissió, com a la representant del Partit Socialista dir que PP i VOX no volen escoltar la comunitat educativa, tenint com tenen els docents de Catalunya, bé, doncs no deixa de ser una mica divertit.

La senyora Besses deia que el que s'ha fet a la Comunitat Valenciana és una decisió política per la llengua. Clar, que ho diguin aquells que porten dècades polititzant la llengua aquí a Catalunya, em sembla com a mínim una mica hipòcrita.

Nosaltres votarem en contra per un principi també que vostès es queixen d'una forma sistematitzada quan algú que no és de Catalunya utilitza la paraula Catalunya o català, però després no tenen cap tipus de miramент a l'hora d'intentar fer ingerència en altres comunitats autònomes. És una dèria aquesta que tenen.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Jo només els podria fer una recomanació, i és que si tantes ganes tenen de canviar lleis o doctrines que es fan des de la Comunitat Valenciana, ara que tenen en Rufián amb aquest desig de fer les espanyes, presentin la presidència a la Comunitat valenciana i així podrà modificar totes aquelles lleis que vulguin o posar tots els llibres que vostès vulguin.

Votarem en contra.

El president

Gràcies, diputat. Ara li tocaria el Grup Parlamentari de VOX en Cataluña i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta. Endavant, si us plau.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, bon dia. Moltes gràcies, senyor vicepresident. ¿Por qué el Parlament de Cataluña tiene que decirle a la Generalitat valenciana cómo debe configurar su currículum educativo? Incluso con la enmienda del Partido Socialista, que cambia instar por trasladar la conveniencia, siguen ustedes pronunciándose desde Cataluña sobre las decisiones curriculares de otra región de España, de otra comunidad autónoma. ¿Aceptaría Esquerra Republicana, que les Corts Valencianes aprobaran resoluciones indicando a la Generalitat de Cataluña qué autores deben incluir en lengua catalana y literatura? Me temo que no.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

¿Se han enterado ustedes de lo mal que está la educación en Cataluña, *el model d'èxit de l'escola catalana?* ¿No tienen suficientes problemas educativos que solucionar aquí como para dedicarse a decirles a los valencianos cómo tienen que organizar su currículum? Esto es vergonzoso.

Esquerra Republicana mezcla autores catalanes, valencianos, mallorquines, para construir ese concepto de patrimonio literario compartido. Quizás un ejemplo indicado para desmontar esta patraña puede ser Joanot Martorell, un autor valenciano y una de las grandes figuras de la literatura valenciana, autor de Tirant lo Blanc. Esquerra Republicana lo incluye dentro de una propuesta que empieza afirmando que valenciano, catalán y balear son variantes de una misma lengua y termina hablando de reforzar los vínculos entre los territorios de habla catalana.

VOX ya ha defendido en las Corts Valencianes a Joanot Martorell y a otros autores medievales frente a su adscripción a la literatura catalana, reivindicándolos como parte esencial de la literatura valenciana. Si el objetivo fuese de ustedes simplemente defender que se estudien grandes autores, no sería necesario introducir conceptos como *territoris de parla catalana, comunitat lingüística*, o establecer previamente que valenciano, catalán y balear son variantes de una misma lengua.

Podemos compartir perfectamente el reconocimiento de la importancia de todos los autores que en esta propuesta se mencionan y de sus obras, pero no el marco que plantean.

Por eso votaremos en contra.

El president

Gràcies, diputat. El Grup Parlamentari de Comuns ha excusat l'existència i tindria la paraula el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra, la diputada María Pilar Castillejo, endavant.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies. Nosaltres compartim que una llengua no es pot deixar partir per una ratlla administrativa. Poden canviar els accents o les expressions, però amb aquesta diversitat la llengua evidentment continua sent la mateixa. Creiem que aquesta és la realitat que defensa la proposta i que nosaltres compartim, la unitat de la llengua arreu dels Països Catalans. Una realitat que l'espanyolisme del PP i de VOX volen combatre, perquè reconèixer aquesta realitat és reconèixer també els vincles entre els pobles que la parlem i que constituïm els Països Catalans.

I per això estan recorrent a aquestes eines que són tan barroeres com expulsar autors del currículum, volen que les fronteres administratives entrin dintre dels llibres, que una generació deixi de reconèixer com a pròpia una part de la seva literatura, que Rodoreda sigui estrangera a València o que Llull ens quedi lluny. Pretenen que allò que compartim es torni desconegut i ens acabi semblant aliè, amb una voluntat clara de trencar la continuïtat de la llengua, d'afeblir-ne la consciència entre els

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

parlants. I ho fan prenent als joves lectors coneixement i possibilitat de descobrir-se, fent servir l'escola per inculcar una distància que la llengua desmenteix cada dia.

Llegir Ausiàs March des de Barcelona, Rodoreda des de Alacant o Estellés des de Palma és participar d'una literatura que ens pertany a tots en la seva pluralitat.

Els Països Catalans també són això, una llengua compartida i, per això, nosaltres votarem a favor de la proposta de resolució. Creiem que cal sostenir aquests vincles a les escoles, però també més enllà, biblioteques, amb els actors, amb els lectors dels diferents territoris perquè aquesta unitat es visqui, es conegui i es transmeti també a través del nostre jovent.

Gràcies.

El president

Gràcies. Seria el torn del Grup Parlamentari Mixt, però ha excusat assistència. Per tant, per posicionar-se sobre les esmenes té la paraula el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada Mar Besses, endavant, si us plau.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Senyor Dalmases, li he de dir que m'ha semblat una mica agosarat negar a aquest grup parlamentari el compromís i la reivindicació històrica que sempre hem fet de la nació sencera i dels Països Catalans. De fet, les diputades d'Esquerra Republicana i del Jovent Republicà militem en una organització precisament amb implementació arreu dels Països Catalans, perquè creure en els Països Catalans també és tenir implementació a la nació sencera, i crec que en aquest cas vostè no pot dir el mateix. Però en tot cas, jo he mencionat els Països Catalans –com no pot ser d'una altra manera–, en la meva intervenció, i vostè sap que haguéssim estat encantats d'afegir aquesta esmena mencionant els Països Catalans si vostès l'haguessin fet.

En tot cas, agrair també el suport de tots els grups parlamentaris que votaran a favor d'aquesta proposta de resolució. I, pel que fa a l'esmena del Partit Socialista, l'hem acceptat malgrat que el to rebaixi la pretensió inicial, però creiem que el que és important és que es doni trasllat a aquesta petició, aquesta reivindicació que es fa

en aquesta proposta de resolució i, per tant, estarem atents i demanarem el compliment de com això s'ha traslladat al Govern de la Generalitat Valenciana.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada.

Entenc que no hi ha cap petició de votació separada.

Per tant, podríem votar els 4 punts.

Vots a favor?

Tretze vots a favor, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el Grup Parlamentari de Junts, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra.

Vots en contra?

Tres vots en contra, del Grup Parlamentari del Partit Popular i del Grup Parlamentari de VOX.

Per tant, la proposta de resolució queda aprovada.

I suspenem la sessió un minut per anar a buscar el següent compareixent.

Gràcies.

(Pausa llarga.)

El president

Doncs si us sembla, reprenem la sessió.

Compareixença d'una representació del Termcat per a informar sobre la tasca del consorci públic

357-00737/15

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquest segon punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del director del Termcat, en Jordi Bover. Benvinguts també els membres del seu equip que l'acompanyeu. El Termcat, ja ho sabem, és una de les joies de la corona d'aquest país i, per tant, és un goig per aquesta comissió de rebre-us. Si us sembla farem una primera intervenció de vint minuts per part del compareixent i després els grups podran intervenir i tancareu amb una altra intervenció. Allà tindreu el temps.

Fitxer 3

Veig que teniu una presentació. Està..., d'acord, perfecte, ja ho tenim. Quan vulgueu, doncs.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Jordi Bover i Salvadó (director del Termcat)

Molt bé, moltes gràcies. Bon dia a tothom i gràcies abans de res també, per donar-nos la possibilitat d'explicar-vos la feina que estem fent al Termcat. Bé, el Centre de Terminologia Termcat va néixer l'any 1985. En aquell moment es desplegava la Llei de Política Lingüística de l'any 1983 i es va veure clar que calia dedicar una atenció especial al català en els àmbits d'especialitat, perquè durant molt de temps el català havia estat bandejat dels usos acadèmics, dels usos de treball i, per tant, durant tot aquell temps, la terminologia que s'havia anat creant el català n'havia quedat al marge.

Calia tenir un centre que permetés posar-se al dia amb la terminologia, perquè sinó, hi havia el perill que les persones que potser a casa seva fins i tot utilitzaven el català, un cop a la feina no poguessin utilitzar-lo perquè no tenien les eines terminològiques per fer-ho i llavors es passessin el castellà, ja no per restriccions legals, com fins llavors, sinó per no tenir la terminologia. Per tant, amb l'objectiu que el català disposés de la terminologia necessària per ser emprat amb normalitat en tots els àmbits d'especialitat, es va crear el Centre de Terminologia Termcat. Era fruit en aquell moment d'un acord entre el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, que era qui aportava el finançament i també assegurava que anàvem

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

alhora amb les polítiques lingüístiques de la Generalitat, i l'Institut d'Estudis Catalans, que, com a acadèmia de la llengua catalana, assegurava realment un prestigi i que les decisions que es prenien tenien aquest rang paranormatiu, prenormatiu.

Més endavant, quan el Termcat es va constituir com a consorci, s'hi va integrar un tercer organisme, que és el Consorci per la Normalització Lingüística, que és el que assegura, afavoreix que arreu del territori puguin arribar les propostes, la terminologia que difonem. Actualment, lògicament, ja no és el Departament de Cultura, actualment el Termcat està adscrit al Departament de Política Lingüística, i com a tal, la feina que fem s'incardina dins de les polítiques lingüístiques de la Generalitat de Catalunya.

Cal tenir present també en els àmbits d'especialitat que les interferències, a més a més del castellà, com passa amb la resta de llengües, com passa amb el català, també hi ha l'anglès, en àmbits d'especialitat hi ha molta interferència de l'anglès.

Bé, el Termcat s'ocupa de desenvolupar la terminologia catalana. Bàsicament em voldria centrar avui en tres línies d'actuació. La producció, l'elaboració de diccionaris, de recursos, l'assessorament i també la normalització terminològica. I també faré un apunt de dos factors que són fonamentals per a la nostra feina en terminologia, que és la cooperació i la difusió.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La primera línia de treball seria l'elaboració de productes. Al llarg d'aquests quaranta-un anys el Termcat ha participat, ha editat gairebé un miler de diccionaris en diversos formats i graus d'especialitat. Evidentment, fa uns anys era tot en paper, ara tot és en línia i a vegades, a més a més, és en paper si ens interessa per algun motiu. Aquí destacaria una col·lecció de gairebé dos-cents diccionaris especialitzats. Són diccionaris que tenen definicions en català i, a més a més, són multilingües. La majoria tenen equivalents en castellà, francès i anglès, depèn de l'àmbit, i a vegades fins i tot en altres llengües. I també tenim un tipus de producció per arribar a un públic més general que pot ser la clàssica de cartells en paper, díptics, fins i tot ara, l'any passat vam fer unes estovalles amb terminologia. També ja us deia, una mica entrant més en les polítiques lingüístiques.

I també avui dia el que és important és arribar per xarxes, en tema digital, i, per tant, tenim moltes infografies interactives. Interactives vull dir que tu pots fer clic al terme, llavors arribes al terme del diccionari i pots anar entrant-hi més.

Bé, ara per no destacar molta terminologia, vull fer uns flaixos només d'alguns projectes que penso que ara estan actius, que van molt lligats als àmbits preferents del Departament de la Política Lingüística i per tant faré un breu recorregut en alguns projectes que penso que poden tenir interès. Un àmbit que evidentment és preferent és l'àmbit jurídic. Aquí he de comentar-vos que, res, avui ja entra en impressió un diccionari de dret processal, que preveiem tenir-lo enllestit al novembre, que forma part d'una col·lecció que fem amb el Departament de Justícia, que també hi ha el diccionari de dret civil, dret administratiu, dret penal. La idea és tenir totes les branques del dret recollides, i a més a més amb els registradors de Catalunya estem fent també una terminologia registral i altres àmbits.

L'àmbit de la TIC també és molt important, aquí treballem, penseu que és un àmbit molt dinàmic, també terminològicament, i per exemple treballem diccionaris d'intel·ligència artificial, també ciberseguretat, i aquí fins i tot podríem seguir, videojocs, hi hauria molts altres àmbits, però també és un àmbit penso important de destacar.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Un altre àmbit seria el de Ciències de la Salut, que també aquest amb el Departament de Salut estem treballant molt, amb molts projectes, i aquí volia destacar, per exemple, aquesta terminologia bàsica d'especialitats mèdiques, això de fet té un format de llibreta, i està pensat pels metges residents nous que arriben al nostre sistema sanitari, té equivalents català, castellà, de les vint-i-tres especialitats més habituals. Llavors, ja dic, té un format fins i tot per anar a les butxaques de les bates dels metges, i es va presentar aquest mes de juny en l'acte de benvinguda que es va fer als nous metges residents.

També en aquest àmbit més divulgatiu hem fet uns cartells i vídeos, de moment hi ha aquests tres, que estan pensats, la part de cartells estan distribuïts, els podreu trobar en els CAPs, en els hospitals del territori, i els vídeos es van fer també pensant en les sales d'espera, perquè la gent pogués també veure la terminologia, ja no només pensant en els metges residents, sinó fins i tot en la gent que hi va que no té

el català com a llengua habitual. I en aquests moments en tenim a punt un altre de signes i un altre de símptomes clínics. I amb tot això també estem tancant un diccionari, precisament de l'atenció primària.

Bé, l'àmbit de l'esport és un àmbit que el Termcat sempre ha treballat molt. De fet, penseu que quan es va crear el Termcat en aquell moment ja es va crear una col·lecció amb vint-i-vuit diccionaris pels Jocs Olímpics de Barcelona, que va ser una col·lecció que després va ser referent per tots els organitzadors de Jocs Olímpics de més endavant. Ens ho van demanar en els quatre jocs posteriors. És una terminologia que tenim molt treballada, però ara estem entrant també en un àmbit una mica més proper al lleure. Aquí us he posat aquest exemple d'aquests termes del gimnàs, per exemple, pensant també per arribar a un públic més general.

Seguint amb la terminologia, també pensant en la política lingüística en aquest moment, estem treballant amb... La Unió Europea té una base terminològica que es diu Iate, que és molt important, que és la que utilitzen els traductors. Aquesta base actualment només pot estar en les llengües oficials, però nosaltres estem treballant també per tenir un mirall d'aquesta base i tenir la terminologia en català. Hem buidat el portal jurídic de Catalunya, hem fet els creuaments i, per tant, és una feina que anem avançant, que pensem que pot ser important si mai el català pot esdevenir llengua oficial a la Unió Europea.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També en aquest sentit, sapigueu que el Termcat té un acord amb UNE, que abans era Aenor, l'Associació Espanyola de Normalització, per fer la versió oficial en català de les normes ISO-UNE. Quan hi ha una norma, nosaltres podem fer la versió. Evidentment, no tenim la capacitat per fer en català totes les normes, llavors fem una selecció d'aquelles normes que tenen més demanda. Bé, jo ara no m'hi estenc més, podria parlar de molts projectes, només dir-vos que en tots aquells àmbits rellevants per motius socials, econòmics, aquí us en poso tres exemples, treballem la terminologia i en traiem productes.

Bé, el segon àmbit que us volia comentar, la segona línia és l'assessorament, la terminologia genera dubtes, sovint, com es diu aquest terme?, està ben formada aquesta paraula? Aleshores, per resoldre això, nosaltres tenim en principi un servei en línia, que és el Cercaterm, que és un cercador que permet accedir a tota aquesta

terminologia que comentàvem ara, estem parlant de quatre-cents mil conceptes, i a més a més, també tenim a vegades terminologia que han fet altres organismes, que considerem que té prou qualitat, i aleshores també està introduïda i potser ens permet cobrir un buit terminològic.

Quan l'usuari no troba allò que busca el Cercaterm, aleshores pot accedir a un servei d'atenció personalitzada que resol les consultes. Penseu que anualment resolem unes dues mil consultes, que d'aquestes consultes generem uns cinc-cents termes nous de mitjana, i aquests termes els introduïm al Cercaterm, de manera que els propers usuaris ja poden autònomament resoldre aquells dubtes. I cal dir que tota aquesta terminologia és la que proveeix també l'Optimot, el que seria el servei de política lingüística també de com a cercador.

Ara també per parlar d'una cosa més d'últim moment, ara estem desenvolupant, de fet el tenim molt enllestit, un nou assistent de consulta i resposta amb intel·ligència artificial que permet fer consultes més aprofundides, de diferent manera, i sobretot dona una resposta en llenguatge natural. Ja tenim el xat GPT. De fet, la part bona que té aquest servei és que si no ho troba et diu, ves al servei de consultes. És a dir, no inventa res, tindria aquest punt de qualitat lingüística que, en principi, amb els altres cercadors no estaria assegurat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Bé, la tercera línia que volia comentar era la de normalització terminològica. Clar, quan resolem consultes, quan fem diccionaris, sovint ens trobem amb denominacions que no són prou adequades. Estem pensant, el cas més paradigmàtic seria anglicismes, però bé, no només anglicismes, pot haver casos en què hi hagi dispersió de denominacions i en terminologia és important no tenir tanta dispersió i tenir una denominació només o almenys tenir-les ponderades. Llavors, en aquest cas, nosaltres el que tenim és..., activem la normalització terminològica i això ho fem per mitjà del Consell Supervisor, que és l'organisme que està format per membres designats pel Termcat i membres designats per l'Institut d'Estudis Catalans, que estudia aquests termes i aprova alternatives.

Actualment, la doctora Teresa Cabré, la presidenta de l'Institut d'Estudis Catalans, és també la presidenta del Consell Supervisor. Bé, en tots aquests anys s'han estudiat uns onze mil termes i són termes..., si algú va tenir ocasió de veure

l'exposició dels quaranta anys, allà en sortien molts, molts de coneguts: coixí de seguretat en comptes d'*airbag*; programari en comptes de software, aquests serien clàssics; el pesca clics en comptes del clickbait; bé, hi hauria molta terminologia important. Tots els termes que s'aproven es difonen en un diccionari que es diu Neoloteca, al Cercaterm però, a més a més, es publiquen al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya quadrimestralment, i a més a més els transmetem a l'Institut d'Estudis Catalans perquè decideixin ells si són prou generalitzats, si val la pena introduir-los també al diccionari normatiu.

Bé, cal dir que sovint ens hem adonat que hi ha denominacions, és a dir, nosaltres que potser hem de saber si tenen prou èxit o no, llavors el que intentem fer és un seguiment de l'ús d'aquestes denominacions i també fer una detecció més precoç de les denominacions que arriben noves que no són adequades, perquè si una denominació ja fa molt temps que s'està utilitzant és molt difícil després que una alternativa tingui èxit. Llavors, per exemple, amb l'Observatori de Neologia de la Universitat Pompeu Fabra fem fitxes com aquestes, per mirar quines denominacions noves han arribat i intentar introduir alternatives més de pressa.

Bé, doncs com hem vist, tot el que fem en aquestes tres línies compta sempre amb l'assessorament i el consens d'organismes i entitats i d'experts, és a dir, la terminologia no es pot entendre si no tens uns especialistes que t'ho validen, la determinació que et validen el coneixement dels conceptes de l'ús real, i hem de pensar que anualment col·laboren amb nosaltres uns tres-cents...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 4

especialistes i uns dos-cents organismes. I també cal destacar que el Termcat és referència internacional en l'àmbit de la terminologia, que formem part de diverses xarxes, que ens vénen sovint delegacions per veure com fem tot aquest treball, delegacions estrangeres i també que en aquests moments ocupem el que seria la Secretaria Executiva i la Tresoreria de l'Associació Europea de Terminologia.

Bé, per aconseguir un ús efectiu de la terminologia treballada és important donar-la a conèixer, és a dir, podem fer els termes més perfectes del món, però si no els donem a conèixer, no serveix de res. Llavors a nosaltres, el que serien els mediadors

lingüístics, els traductors, els correctors ens coneixen molt bé, utilitzen els nostres serveis, però en canvi, a vegades el públic en general, o fins i tot els especialistes hem constatat que a vegades no ens coneixen prou. Llavors, per això, hem, d'una banda per arribar més als especialistes hem desenvolupat uns portals temàtics d'àmbits clau, clau per nosaltres, claus també, jo penso, per política lingüística en què a l'expert li podem arribar d'una manera més directa, perquè únicament hi ha aquells recursos que són d'interès d'aquell àmbit.

I per arribar al públic general, ja hem vist abans que teníem infografies interactives, però en aquest sentit desenvolupem altres materials com a punts terminològics, aquí ja pensem també en xarxes, però també en revistes que et donen claus de dubtes terminològics. Avís meteorològic o alerta meteorològica? Un derrame és un vessament o un embassament? D'aquest tipus... També ho fem amb el que serien vídeos curts, els *reels* pensant en xarxes tipus Instagram, pòdcast i fins i tot jocs interactius, sovint és una manera de donar a conèixer aquesta terminologia. Per exemple, aquí veieu un parell d'exemples. I, a vegades, també aprofitem quan hi ha coses que sabrem que tindran un alt impacte mediàtic i tenen terminologia relacionada, intentem fer també accions, per exemple amb l'eclipsi o amb el Tour de França vam fer aquests productes.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Bé, també pensant en els futurs usuaris, fem també sessions de cicles formatius, batxillerat. I clar, aquí també el que és important és que la gent no ve a buscar a nosaltres la terminologia, sinó el que és important és que la terminologia arribi a les eines que realment utilitzen els usuaris. Això ara hi ha un cas molt paradigmàtic, que són les aplicacions d'intel·ligència artificial, és a dir, en aquests moments sabem que ens utilitzen com a font, el xat GPT, el Copilot, i això és bo i ho hem d'anar fomentant i és el que volem. I, a més a més, igualment la Viquipèdia, Compendium, hi ha moltes altres qüestions que també..., o la mateixa classificació internacional de malalties que tenen la terminologia que nosaltres proposem.

Bé, aleshores..., tinc un minut, espero haver-vos pogut explicar bé amb la meva intervenció aquesta feina que fem des del Termcat per ampliar i actualitzar el corpus de la llengua catalana en els àmbits d'especialitat i també per afavorir el seu coneixement entre els parlants i us entre els parlants. Pensem que la terminologia

és una baula fonamental de qualsevol llengua sobretot en àmbits professionals i acadèmics, però també en molts altres contextos comunicatius en què es desenvolupa la vida de qualsevol ciutadà, com pot ser la pràctica d'un esport, la visita a un centre mèdic o fins i tot el seguiment de l'actualitat informativa. No disposar d'aquesta terminologia o no utilitzar-la evoca una llengua a la diglòssia, que pot posar en perill la seva existència a mitjà o a llarg termini.

Bé, i finalment en aquests cinquanta segons només volia acabar oferint-vos la possibilitat, si un dia voleu venir a veure el Termcat i poder aprofundir més en algun tema amb els tècnics de primera mà, que us ho sabran explicar tot amb més detall, doncs esteu convidats, vull dir que, si es cau ja buscaríem una data.

Bé, per part meva res més.

El president

Doncs moltes gràcies per aquesta intervenció, que ha estat enormement il·lustrativa, i per l'oferiment que des d'aquesta Mesa l'entomem. I aquesta ha estat una compareixença sol·licitada pel Grup Socialista i, per tant, en primer torn té la paraula la diputada Gisela Navarro.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gisela Navarro Fuster

Bé, moltes gràcies, president. Demanem des del meu grup que seria genial venir a veure i aprofundir més del que es fa al Termcat, perquè ha estat superinteressant el que el seu director ens ha compartit avui. Per tant començo donant-li les gràcies a vostè mateix i sobretot també al seu equip, que avui l'acompanya, i crec que és una de les compareixences més interessants que hem tingut darrerament en aquesta comissió i li agraïm profundament.

Bé, la seva feina és importantíssima, vostè ho ha comentat, no només per la importància del futur de la llengua sinó pel seu propi present i, per tant, en aquest sentit anirà la meva intervenció. Hi ha una cosa que és especialment interessant per nosaltres i que té a veure amb la seva feina i és compartir la reflexió que, una llengua, en aquest cas la nostra, el català, no és només una herència que hem rebut, que òbviament també, sinó que és una eina que hem de continuar construint i per això ens fa a tothom agents protagonistes d'aquest desenvolupament. Perquè el català

ha de servir per explicar el món que avui coneixem, ha de també servir per explicar els canvis que estem vivint i també per poder posar paraules de coses que encara estan per venir que vostè també comentava.

Si posem un exemple m'agrada molt posar exemples per entendre jo mateixa del que estem parlant i crec que hi ha un que seria com l'exemple del tema, que tenim avui en dia un bombardeig dels termes que tenen a veure amb la intel·ligència artificial. Avui tothom diem *prompt*, aquesta manera de descriure a la IA el que volem fer i el Termcat, per exemple, entre d'altres ens proposa la paraula indicació. I aquesta decisió, aparentment petita, té una idea molt potent darrere. Primer, que és molt més fàcil de pronunciar que no pas *prompt*, però sobretot perquè el català ha de ser i és una llengua que participa des del principi en els nous àmbits del coneixement.

Per tant, aquesta seria una qüestió de fons, no es tracta només de tenir paraules en català, sinó de poder viure, treballar, investigar i pensar en català, com vostè explicava. I per això requerim avançar en tots els àmbits i vostè n'ha descrit alguns molt importants. Per tant, si demanem a la ciutadania que faci servir el català, també cal garantir que disposi d'aquests recursos tan necessaris per fer-ho amb tota la seva naturalitat i en qualsevol dels àmbits que vostè ha comentat. Per això la seva feina, vostra feina és tan important i per això cal continuar donant-hi suport.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Vull agrair molt especialment aquestes explicacions detallades de les eines que s'han posat en marxa i que donen resposta i que conviden a la reflexió o que assessoren o que resolen cerques específiques, perquè de vegades quan parlem de política lingüística pensem sovint en l'escola, en els mitjans de comunicació, en l'ús social de la llengua, però hi ha una feina menys visible, segurament, potser menys coneguda, que fa possible que el català sigui present en tots aquests espais.

Disposar, com vostè comentava, de les paraules adequades per parlar en medicina, en recerca, en economia, en tecnologia, sobretot, o en qualsevol de les disciplines o àmbits que vostè comentava. I especialment el nostre grup vol transmetre l'enorme agraïment per la seva tasca, però voldríem aprofitar i fer algunes preguntes. La primera ja m'ha quedat resposta, perquè li anava a preguntar com es decideix quan un terme neix en català i vostè ha explicat allò del consell assessor, supervisor, crec

que ha dit i crec que queda molt explicat. La segona, volia preguntar en quins àmbits creu en vostès que encara tenim molta feina pendent, sempre surt, i a mi també m'ha sortit l'exemple del tecnològic, perquè és molt ràpid, però en quins àmbits necessitem aquesta més feina.

I una darrera qüestió, que per nosaltres és molt clau i és que també ho ha explicat una mica, però una vegada que tenim un terme rigorós i ben encaixat, què fa que aquest terme arreli? Ha explicat vostè aquest seguiment d'ús i sobretot també els portals temàtics que adrecen directament a la gent implicada els termes, però jo li demano si des de les institucions podem fer quelcom més per poder fer arrelar aquests nous termes i poso tot de nou l'exemple del *prompt* o de la Indicació i que evidentment estem al seu servei.

Per tant, moltíssimes gràcies per l'explicació i esperem poder ràpidament fer aquesta visita i poder continuar parlant.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la diputada Carme Renedo, per un temps màxim de cinc minuts.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Carme Renedo i Puig

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor Bover. Felicitacions per la feina ben feta de més de quaranta anys de trajectòria, des d'aquell 1985 quan es va fer l'encàrrec a Teresa Cabré de crear un centre de terminologia per impulsar la normalització. Deia Teresa Cabré fa quatre anys en una entrevista: «A mesura que vas perdent territoris especialitzats es crea una certa diglòssia. No és que el català no serveixi o sigui poc ràpid, sinó que li manca fortalesa i capacitat de crear analogismes a partir de la pròpia vitalitat lingüística.» Aquí rau, i ja em corregirà si m'equivoco, el pinyol fundacional del Termcat. És l'eina que ha de garantir la disponibilitat de la terminologia catalana en tots els sectors del coneixement i d'activitat i afavorir-ne l'ús. I em corregirà també, si m'equivoco, però soc del parer que la presentació que es publica en les memòries anuals d'una entitat ve a ser una descripció de com l'entitat es veu a si mateixa o de com voldria ser reconeguda.

Si fem un cop d'ull a les memòries del Termcat, les del 2023, 2024 i 2025 –fem-lo també sobretot a les seves presentacions–, el Termcat, el 2023 es presentava com un altaveu de recerca d'alta precisió, com un ens d'elit acadèmica que assolia fites acadèmiques de gran impacte.

El Termcat, el 2024, subratllava també les fites assolides en enginyeria interna, desenvolupament tecnològic del nou gestor de terminologia i en les col·laboracions d'alt nivell, per exemple, la Xarxa Europea ENEOLI. Tanmateix, el primer pensament, la primera frase de la presentació és, sorprenentment, pel Govern, i diu així, diu: «Aquest any 2024 ha estat marcat per l'impuls decidit que el Govern català ha donat a la política lingüística, amb la creació d'una conselleria específica per liderar un gran pacte nacional per la llengua que permeti millorar l'ús de la nostra llengua.» Un organisme en principi d'alta recerca comença a tenir pressió política o aquest discurs ensabonador surt per generació espontània i per l'emoció de tenir un nou departament i un pacte a la vista?

Memòria 2025. El canvi és radical. Potser perquè la presentació la firma el conseller i no l'afirma el director del Termcat. Un gran canvi. Tots plegats potser hauríem de fer una reflexió –això és un parèntesi, només–, i poder buscar més un model saxó, on els polítics de torn no tinguin aquest protagonisme i deixin les institucions treballar al seu aire. Però és un altre tema. Tornem al Termcat. Allà on el 2023 es posava en valor la recerca d'alt impacte, on el 2024 es destacaven els avenços en tecnologia, què hi trobem el 2025? Trobem un resum històric acumulatiu dels quaranta anys d'història de la institució, i s'entén perquè era un aniversari feliç, els quaranta anys. Però les fites del 2025 que es destaquen són, els glossaris bàsics per formació professional, els cartells i vídeos de les sales d'espera, els cartells il·lustrats per cafeteries i botigues de queviures, les xerrades a batxillerat.

La terminologia científica passa a ser un afegit. S'hi diu textualment, obro cometes: «Més enllà de l'actualització de la terminologia dels àmbits clau, més enllà, i llavors es posa el focus en l'èxit d'aquest material gràfic elemental de carrer.» Jo, personalment, ho trobo preocupant, però no acaben aquí les sorpreses. La memòria innova, innova amb un capítol específic posat amb calçador i amb calçador polític. Du per títol: «El Termcat, en el marc de les polítiques lingüístiques del país.» Crear

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

aquest capítol té, des del meu punt de vista, dues conseqüències conceptuals greus, una és la subordinació. El Termcat ja no fa terminologia perquè la ciència en català progressi de manera autònoma, ara fa terminologia perquè el Departament de Política Lingüística té unes caselles que ha d'omplir en el seu pla. Es capgira la jerarquia. La ciència esdevé una activitat subordinada a la campanya institucional de torn.

I dos, la devaluació del discurs amb eslògans simplificadors. Autoobligar-se a encabir la producció científica sota títols com Fer fàcil l'ús del català, almenys a mi em produeix un curtcircuit. De debò hem de posar al mateix nivell l'estudi de la terminologia de la intel·ligència artificial amb els cartells de la cafeteria sota l'eslògan de fer-ho fàcil? Si em pot comentar alguna cosa sobre aquests canvis, canvis que ens preocupen, li agrairé, i si no ho fa també ho entendré, no cal dir-ho.

No cal dir que la seva exposició no m'ha tranquil·litzat gaire en començar, perquè ha dedicat gairebé tres minuts als materials aquests divulgatius, precisament, les llibretes que poden anar a la butxaca dels metges, els cartells divulgatius, que tenen tot el sentit en la democratització de la feina del Termcat, però que no és ni de bon tros el pinyol de la seva feina. Una feina no s'acaba si no hi ha una bona difusió, però no pot ser que sembli substituir la raó mateixa que fa funcionar l'entitat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

He de dir, tanmateix, que la seva exposició m'ha anat tranquil·litzant perquè ha recuperat aquest esperit científic innovador que els ha donat un...

Fitxer 5

prestigi merescut. I he descobert fins i tot feines subterrànies que fa el Termcat i que no sabia, com el seguiment dels termes nous que s'incorporen. Jo li voldria fer unes quantes preguntes, ja sé que sóc fora de termini, només una. Una primera, sobre la llengua de signes. La tenen en compte en algun moment, en la fixació dels neologismes o en les adaptacions lingüístiques? Aquesta és una. L'altra és, s'ha pensat mai a proposar, per exemple, la substitució del consorci actual per una agència? Ho dic en el sentit que això els facilitaria moltes coses, per exemple, contractar enginyers de dades. L'Administració pública té uns sous que no poden competir amb...

El president

Diputada, hauríeu d'anar acabant...

Carme Renedo i Puig

l'administració privada. Una altra cosa, només. Hi ha res que puguem fer des del Parlament per ajudar-los a continuar fent la tasca científica que fan?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ja sabeu que som generosos en aquesta taula, però intentem no anar més enllà d'un minut de... Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies al Jordi Bover, el director del Termcat. Agrair-li la compareixença, donar la benvinguda també a la resta de l'equip que l'acompanyen i agrair-li, sobretot, la feina que fan. No la que ens ha explicat avui, que també li agraïm tota l'explicació, sinó sobretot la feina que fan. I nosaltres sí, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, li volem fer aquest reconeixement a la feina del Termcat i el paper estratègic també que creiem que té per garantir que el català sigui una llengua apta per expressar amb rigor –i volem remarcar aquesta paraula, amb rigor–, perquè així és com treballen i és el que proporcionen a la llengua en tots els àmbits del coneixement. Per tant, aquest reconeixement i aquest, sobretot, posar en valor que són una peça clau en la normalització de la nostra llengua.

I també per molts anys. Anem un any tard, però l'any passat vam celebrar el quarantè aniversari, vam poder participar a l'acte que així ho celebrava, en el qual vam fer un repàs d'aquestes paraules que ara també comentàvem, des de vespreig, mat al vol, sororitat, teletreball o pescaclics, com algunes de les paraules que s'han anat primer indicant i després normalitzant per fer viva la nostra llengua. Li deia aquest per molts anys d'aquest quarantè aniversari, que sobretot el que fa en aquestes quatre dècades és reforçar aquesta idea de consolidació del Termcat i de necessitat de tenir una peça clau com el Termcat al nostre país.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

És a dir, necessitat de disposar d'un organisme públic que garanteixi que el català tingui aquesta terminologia pròpia, rigorosa i actualitzada en tots els àmbits del coneixement. I per tant, que sigui una llengua viva, com volem que sigui, i que es garanteixin els drets. Vostè també en algun moment ha parlat en aquest sentit que es puguin garantir els drets perquè tenim les paraules també per poder-ho fer. Mirin, defensar el català vol dir garantir que es pugui viure plenament en català al nostre país i això es pot fer de moltes maneres, però també que es pugui estudiar, investigar, treballar, innovar i crear en català.

I per això fan falta les paraules adequades també per fer-ho, sobretot per evitar la diglòssia, que vostè també ens en parlava, hi feia referència, molt important perquè no es converteixi en una llengua de segona, com evidentment no volem que sigui, o que caigui encara més en la minorització segons quins espais de treball. En aquest sentit, i per això la terminologia té un paper estratègic, el català ha de ser present als sectors emergents, i vostè ho deia i a més a més ho veiem en la feina que fan, ciència, esport, videojocs, tecnologies digitals i ara també intel·ligència artificial.

I creiem que es fa una feina ingent, ens han explicat els diccionaris, les publicacions, els cercadors, la feina d'assessorament, algunes qüestions que tampoc sabíem i, per tant, que desconeixíem, però feina que fan també en aquest sentit, però nosaltres creiem que el repte és que aquesta feina no es quedi només en les publicacions que fan, no es quedi només en els recursos especialitzats que tenen, sinó que arribi als professionals. N'ha parlat, també, però segurament seria per nosaltres la peça clau, el tema clau, com fer que aquesta difusió sigui veritablement útil i arribi on ha d'arribar, que arribi als professionals, a les institucions, a les empreses i sobretot a la ciutadania, que aquesta feina no es quedi només en les publicacions que fan o en els cercadors que existeixen, sinó que sigui veritablement útil.

Segur que per això fan falta aliats, els mitjans de comunicació poden ser claus, ens agradaria saber com hi treballen també, perquè moltes vegades fan aquesta feina d'amplificació, també prescriptors o sobretot ara en els nostres dies a través de les xarxes socials és una de les bones maneres. Ens ha explicat a través dels díptics, dels cartells, de pòdcast, fins i tot crec que parlava, eines també interactives, però

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

segur que encara hi ha, o creiem que és un dels reptes principals que pot tenir el Termcat.

En aquest sentit, li volia fer algunes preguntes. La primera és aquesta. Quins mecanismes teniu per assegurar que els termes normalitzats s'incorporen realment a l'ús professional? Arriben, per tant, al seu destinatari, als àmbits professionals, educatius o institucionals? O què creieu que faria falta perquè poguessin arribar més? Com podríem ajudar en aquest sentit? I també, si mesureu l'impacte d'aquesta feina, més enllà de la publicació de recursos? Crec que has parlat d'una col·laboració amb la Universitat Pompeu Fabra, em sembla que era. No sé si això serveix per mesurar aquest impacte de si realment aquestes paraules, aquests nous termes, se'ls ha fet seves la gent.

També voldríem saber com es trien els projectes, si van a demanda d'alguns dels sectors professionals, d'empreses, universitats, centres, el que sigui, o si vostès simplement van decidint, potser és feina del Consell, però, en tot cas, com funciona l'elecció de quins temes o quins àmbits es treballen.

I, per acabar, quins recursos i quines aliances considereu necessaris perquè el Termcat pugui afrontar aquests reptes amb l'ambició que requereix la situació del català i també la vostra tasca. És a dir, si creieu que necessiteu més recursos o que cal treballar *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* en alguna línia en aquest sentit per millorar la vostra feina. Acabo, president, només fent l'última reflexió perquè el Termcat, com deia al principi, és una peça clau, creiem, en l'engranatge de la defensa de la llengua catalana, que és la llengua pròpia del nostre país. És una eina que, com veiem en aquestes quatre dècades, té passat, però, sobretot, que garanteix el futur, el present i el futur de la nostra llengua perquè fa que estigui viva i que estigui al dia.

I per això els vull agrair sincerament tota la seva tasca.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el seu diputat Cristian Escribano, per un temps màxim de cinc minuts.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Molt breument, senyor Bover. En primer lloc, moltíssimes gràcies per la seva compareixença. És evident que s'ha de posar en valor la seva tasca, que nosaltres la considerem útil per adaptar la terminologia catalana en els diferents àmbits del coneixement. També reconèixer aquesta trajectòria de quaranta anys amb una feina molt rigorosa en àmbits tan diversos com la ciència, l'educació o les noves tecnologies. Eines com el Cercaterm són certament útils amb centenars de milers de termes disponibles que, al final, el que fan és facilitar la feina a centenars d'investigadors, de docents, d'estudiants i de professionals en general.

També després de la seva compareixença destaquem positivament la capacitat d'adaptació que mostren amb els nous reptes tecnològics, especialment en àmbits com la intel·ligència artificial, així com també els recursos terminològics destinats a la formació professional. En definitiva, ja li he dit que serem breus perquè al final la seva compareixença ha estat tècnica i nosaltres no podem fer altra cosa que reconèixer la seva feina, reconeixem la importància de reconèixer la feina ben feta i també la utilitat d'un organisme que al final el que fa és contribuir a facilitar l'accés al coneixement i a millorar la comunicació especialitzada.

Així que sense més, gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Bé, senyor Bover, moltes gràcies per la seva compareixença. Tot allò que sigui fomentar, promocionar institucionalment el català tindrà el recolzament sempre de VOX. Això sí, sense excloure el castellà en la tria lliure i en igualtat de condicions institucionals que vulguin fer els catalans. Per això sempre hem manifestat la falta d'autoritat d'aquesta Comissió de Política Lingüística, ja que només es preocupa del suport i foment d'una de les dues llengües, només el català, sense tenir en compte que el cinquanta-cinc per cent dels catalans tenen el

castellà com a llengua materna i, per tant, tant català com el castellà són les dues llengües maternes majoritàries i oficials de Catalunya.

Una petita reflexió. L'activitat del Termcat durant quaranta-un anys ha estat intensa, fins i tot frenètica, per exemple, quant a l'elaboració de diccionaris. Ens ha dit vostè, senyor Bover, que s'han publicat un miler de documents, diccionaris, etcètera, però, clar, és evident que el que ha aconseguit és que l'ús social del català no hagi augmentat, no només vostès, sinó tots els organismes, entitats i ens que es dediquen precisament a la imposició del monolingüisme en català a Catalunya. Ans al contrari, així ho diuen des del Govern i els grups separatistes, fent esment a la recent Enquesta d'Usos Lingüístics, fins i tot malgrat que la Generalitat, en el cas que li pertoca, dona 2 milions d'euros, aproximadament, anuals al Termcat.

És evident que les polítiques lingüístiques basades en la imposició del monolingüisme en català dels diferents governs de la Generalitat en els darrers anys, tant siguin de Junts o les marques que tinguin, que són moltes i no me'n recordo, Esquerra Republicana i el Partit Socialista, ha fracassat. Bé, i ja acabo. Senyor Bover, no és cap perill passar del català al castellà, com ha dit vostè a la intervenció inicial, al començament de la seva intervenció. És una opció en el sí de la llibertat. Només és això. I, per tant, nosaltres creiem que cal apostar per la normalització de la llibertat i la protecció del Govern, tant del català com del castellà, en la proporció que ens indica la realitat sociolingüística de Catalunya.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, però han excusat la seva presència en aquesta comissió, com també ho ha fet el Grup Mixt, i, per tant, té la paraula el Grup Parlamentari de la CUP, la seva diputada i portaveu, Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, bon dia. Gràcies per la seva compareixença, per les explicacions que ens ha donat. Crec que, bé, que tot coneixíem el Termcat, però que després de les seves explicacions veiem la feina ingent que feu, que potser a vegades no som conscients

de la quantitat de diccionaris diferents que podien arribar en tots els espais, en tots els àmbits on és necessària aquesta innovació terminològica.

Em sembla també molt interessant el que heu explicat de com fer arribar les paraules, els termes, a les persones, no només amb els més professionals, sinó també a les persones directament que l'utilitzen, perquè crec que cal una implicació molt gran també de serveis públics, de centres educatius, de tothom, i crec que és complicat realment poder fer arribar tots aquests termes a qui després els ha d'utilitzar. Si ens pots explicar una mica més això, quins penseu que són els canals que més funcionen per arribar a les persones, per arribar directament als usuaris, si podeu alguna experiència que digui, mireu, aquest canal va funcionar molt bé, perquè acabem d'entendre com arriba des que vosaltres definiu aquests termes fins que els acabem utilitzant.

Molt important també que, en aquells àmbits on l'ús de la llengua veiem que és més problemàtica, com salut o com justícia, i que ho heu explicat, el gran ventall de diccionaris que heu elaborat, com ho feu després? Com ho feu també perquè aquests professionals coneguin els termes correctes i els utilitzin? Quins són els canals que teniu per transmetre tota la vostra feina als professionals que els han d'utilitzar?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I després també volia fer una pregunta, una reflexió en el tema dels anglicismes, de totes aquestes paraules que ens arriben i que acabem incorporant, però sobretot dels anglicismes més que dels castellanismes, que heu parlat també de la importància d'intervenir amb prou rapidesa abans que no s'acabin instal·lant i heu ensenyat uns gràfics. M'ha semblat molt interessant, però si ens podeu explicar com ho feu això, com arribeu a detectar-les, com detecteu que aquesta paraula es comença a utilitzar.

Però també al mateix temps veig que hi ha una tensió entre la necessitat d'una llengua que sigui capaç de posar nom a les realitats noves, però que també sigui una llengua que els parlants se la sentin seva i la utilitzin amb molta normalitat, sense por equivocar-te o parlar-la malament, perquè crec que en un moment en què ens preocupa molt l'ús de la llengua del català entre les persones més joves, que cada

vegada l'utilitzen menys, com s'equilibra aquest criteri més normatiu amb aquesta normalitat amb què la puguem parlar?

Quan penso, no sé, que les llengües que tenen més força social es permeten inventar les paraules, jugar, transformar-se, i no sé si el català, aquesta necessitat que tenim de protegir la llengua, ens porta a vegades a vigilar-la massa. No ho sé, és de veritat, és una reflexió que a vegades em faig veient el jovent com el parla o com l'utilitza. On està el límit entre allò que hem de posar normativa o allò que hem de dir, parleu. I si a vegades proposem un terme i veiem que no arrela, això després ja es reconsidera? Diem, no, aquest terme no acaba d'arrelar i el reconsiderem o intentem «apretar»? Crec que, bé, no ho sé, són de veritat dubtes que tinc.

Crec que és molt important la feina que feu, crec que és molt necessari que tingui continuïtat, que sigui una eina disponible, habitual, en tots els espais també on es crea coneixement i, per tant, importantíssima la labor que esteu fent, però tenia aquests dubtes.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Doncs acabat el torn dels dos parlamentaris, teniu un torn de rèplica...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 6

per un temps màxim de deu minuts. Té la paraula el director del Termcat, Jordi Bover.

Jordi Bover i Salvadó (director del Termcat)

Bé, gràcies a tots per endavant pel reconeixement de la feina feta, abans de res. Jo, intento anar responent les qüestions que m'heu anat plantejant. A veure, diversos grups, em sembla, que esteu interessats a veure com assegurem que les denominacions que proposem tinguin èxit o no, quin seguiment en fem. Que he comentat aquí que un dels factors més importants perquè una proposta tingui èxit

és que no hagi de competir amb una denominació que fa molt de temps que l'utilitzen. És a dir, la clau és poder entrar des d'un primer moment.

Per això fins i tot tenim alguns projectes –ara no hi he entrat–, que és mirar en els manuals especialitzats en anglès originals, mirar ja allà els nous termes que es creen i abans fins i tot que el professor els comenci a utilitzar tenir ja alguna alternativa creada. Això és un factor molt important però molt difícil també de fer, perquè clar, al final de tota la terminologia no saps ben bé quines acabaran arrelant més, quines no. Però aquest factor seria un dels més importants. I, evidentment, després la implicació dels especialistes dels organismes en aquelles propostes, perquè també em demanàveu, què podem fer nosaltres? Sobretot utilitzar els termes, a vegades ja no dic personalment, sinó fins i tot a vegades institucionalment veus a vegades que es tendeix a utilitzar l'anglicisme, perquè sobretot la gent de comunicació, a vegades diuen, és que així ens entenem més.

També cal dir que nosaltres tenim, és a dir, també una certa flexibilitat, tu pots utilitzar l'anglicisme –ara parlo d'anglicisme–, i el terme català al costat, vull dir que hi ha moltes maneres, tampoc és que hi hagi un tall radical. I, de fet, a vegades no vol dir que no acceptem anglicismes o no acceptem formes, si l'ús és abassegador llavors ho fem, perquè realment deixem l'anglicisme.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I també abans em demanàveu si reconsideràvem les formes. Doncs sí, quan fem aquest seguiment tenim raons objectives, a vegades peticions dels mateixos especialistes de canviar la forma, doncs si convé ho fem. La reconsideració forma part del procés de normalització. La volem restringir tant com podem, per no desorientar aquell usuari que sí que t'ha fet cas, però vaja, hi és.

També ens demanava com naixia un terme o com decidíem que normalitzàvem un terme. Normalment, ja dic, els termes que tractem nosaltres, els àmbits que tractem –també m'ho heu demanat–, a veure, espera, no barrejo coses..., una, quins àmbits prioritzem? Normalment estem molt en contacte, com us he dit, amb molts organismes i sovint ells venen, et diuen, mira, al nostre àmbit veiem que hi ha problemes terminològics, cal crear termes, ho valorem i llavors aquest és un, jo et diria, preferent, una manera de crear nova terminologia. També és cert que nosaltres a vegades detectem a la nostra base alguns buits terminològics i, a vegades, podem

fer-ho per iniciativa pròpia, però en general, prioritzem que siguin els experts que ens ho diguin. I els termes que es normalitzen poden ser tant de producció pròpia com, a vegades també, per peticions d'usuaris.

La representant de Junts també ens demanava, fins a quin punt ella veia canvis en el Termcat, deia que hi veia una orientació més amb consignes polítiques, entenc. A veure, jo crec que una cosa no és incompatible amb l'altra, el Termcat ha fet, fa i farà una feina de recerca terminològica molt important però bé, tampoc podem deixar de banda que el Termcat està en un context a Catalunya de política lingüística i això en un moment donat, si pots donar-hi un suport des del punt de vista terminològic és el que dèiem, dius, ostres, mira, doncs ajuntem l'eclipsi, i hi ha una terminologia, doncs bé, ens permet fer accions que donin a conèixer també més la potencialitat del català, però jo penso que no està renyit amb el que hem fet sempre.

D'acord, què més? És que aquí tinc molts apunts... El senyor de VOX en principi, nosaltres ens dediquem al català però de tota manera el castellà penso que té també organismes en aquest cas en seu, és a dir, que té prou a Madrid organismes que defensen la terminologia. La nostra funció, com ja el nom indica, és pel català.

Demanaves també per la llengua de signes catalana. Nosaltres, en principi, això de moment se n'ocupen des de política lingüística directament, però sí que estem en contacte per veure com es pot anar desenvolupant la llengua d'especialitat, jo crec que en aquests moments la llengua de signes catalana encara està en un punt més anterior de normativització, però efectivament tenim contactes, i ja tenim diversos diccionaris. Precisament un, el de l'activitat parlamentària, que tenen equivalents en llengua de signes. No en tenim molts però anem fent, tenim uns cinc o sis diccionaris que tenen els seus equivalents en llengua de signes catalana.

Comentaves també si consorci o agència. No sé respondre-t'ho. Sí que podria dir que, en tot cas, la figura del consorci, tant que hi hagi l'Institut d'Estudis Catalans com Política Lingüística i el mateix consorci, és un sistema que ha funcionat, ja dic, no tinc ara la valoració, com deia, si podria ser millor d'una altra manera.

El representant de VOX també deia que jo al principi havia dit que utilitzar el castellà fos un delicte, o no sé com ho has dit. Jo no volia dir això. Eh? O bé, que..., jo deia, el problema és si tu no pots utilitzar el català perquè no tens les eines per fer-ho, si

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

tu ho faries en català però no pots perquè no t'han educat dient-te les paraules, jo crec que aquest és el problema, era per contextualitzar-ho també.

Bé, no sé ara si m'estic deixant coses, que crec que sí perquè n'hi havia moltes... També deia la representant de la CUP si podia tallar a vegades l'espontaneïtat del català el fet que hi hagués un ens normatiu o com el Termcat, jo crec que no, jo crec que és un suport i de fet nosaltres normalment també el que fem és quan hi ha propostes, les tenim en compte, eh? Abans parlava del pescaclics, el *clickbait*, de fet, nosaltres no és una proposta nova de nosaltres, sinó que hi havia un senyor que en un moment donat ho havia difós i això ho havíem aprofitat. Clar, aquí és un problema ja més profund, però jo crec que sí, un Termcat més aviat ajuda a fer difusió d'aquesta terminologia.

I..., bé, tampoc em queda..., com dèiem, també, per fer arribar la terminologia més als usuaris, jo penso que avui dia ho hem comentat, és clau, la gent no entrarà als diccionaris, per dir-ho d'alguna manera. Hem d'aconseguir que la terminologia ells la tinguin a les seves eines. Hi ha un cas molt paradigmàtic. Per exemple, nosaltres tot el que és els termes mèdics estan abocats en el sistema que fan servir els metges del sistema català a l'hora de dir quines patologies hi ha, allò ja surt la terminologia nostra, llavors aquí estàs assegurant que realment s'utilitza la terminologia que toca posant-ho a l'eina, això és molt important.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I, en aquest moment, el que és clarissim és que la gent cada cop anem més a eines d'intel·ligència artificial, és a dir, que el que ens interessa és que quan el xat GPT o Copilot respon ho estigui fent amb la terminologia adequada, que no entri en contradicció amb la terminologia que difonem nosaltres. Aquí el repte a vegades és que és molt difícil arribar a això, a la gent que porten aquests assistents, el xat GPT i tot això, però veiem que d'una manera o altra, doncs ho estem fent.

Bé, penso que potser sí que ha quedat alguna pregunta pendent, però si de cas si ens veniu a veure o el moment que vulgueu us ho podem respondre més aprofundidament.

El president

Doncs moltes gràcies per les vostres dues intervencions, deia que entomàvem la possibilitat de visitar-vos. I ara, si us sembla suspenem un parell de minuts perquè

tenim preparada la propera compareixença de la Plataforma per la Llengua. Gràcies també a l'equip del Termcat que l'heu acompanyat.

(Pausa llarga.)

Fitxer 7

El president

Doncs reprenem aquesta comissió.

Compareixences

357-01452/15 i 357-01460/15

Sabeu que fem conjuntament els punts 3 i 4, que són dues compareixences que havia sol·licitat la Candidatura d'Unitat Popular i que eren dues compareixences de la Plataforma per la Llengua. Una, una per informar sobre les discriminacions lingüístiques documentades per l'entitat el 2025 i després, precisament perquè ja havíem publicat l'informe sobre queixes lingüístiques del 2025, amb la qual cosa les fusionem en una sola compareixença. Per tant, donem la benvinguda una altra vegada en aquesta comissió al president de Plataforma, l'Òscar Escuder, l'acompanya també la Rut Carandell, benvinguts tots dos aquí, a la Plataforma per la Llengua i benvinguts també el personal de la Plataforma que us acompanyen, benvinguts en aquesta comissió. President, quan vulgueu teniu vint minuts per aquest primer torn d'intervenció.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

Òscar Escuder (president de Plataforma per la Llengua)

Molt bé, bon dia a tothom, gràcies per ser aquí, gràcies per haver-nos convidat. Us explicarem una mica el resum dels dos informes de queixes i discriminacions lingüístiques del 2025, de Plataforma per la Llengua. Abans de començar amb arguments i amb xifres i demés i propostes, el que volem que quedi clar és que el primer que es demostra és que és un tema que no està resolt, com veureu, que teniu

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

els informes complets al web des d'avui, tant el de discriminacions com el de queixes i que, malgrat la xifra vagi augmentant constantment, això és només la punta de l'*iceberg*, o sigui, no són ni molt menys totes les que succeeixen, és només això, una petita proporció.

Ja sabeu que d'entrada hi ha molta gent que quan li demanen que no parli català o que no faci no sé què en català, doncs no ho fa i llestos, i molta gent que preventivament ja no ho fa ni en català per evitar-se els problemes. I hauria de ser feina, o és feina de les administracions, de totes elles, assegurar que això no continuï passant.

Comencem. Estem parlant, perquè quedi clar, d'una discriminació lingüística estructural. No es tracta de fets aïllats ni puntuals, després donarem arguments de per què. I aquesta discriminació lingüística estructural té efectes individuals, però parteix d'una diferència de reconeixement col·lectiu. Aquesta diferència de reconeixement col·lectiu el que suposa és un tracte diferent a diferents grups lingüístics, ja sigui en el territori on la llengua és pròpia, en el territori on la llengua no és pròpia, o en les institucions compartides. I això, aquesta diferència en el tracte dels diferents grups lingüístics facilita que hi hagi casos de discriminacions lingüístiques.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per contra, la igualtat lingüística el que comporta és un respecte escrupolós al principi de territorialitat. Vol dir que els parlants d'un grup lingüístic tenen el mateix tracte en el seu propi territori, en el territori de l'altre grup i en les institucions compartides. Això seria l'ideal, que no passa. I com que als catalanoparlants això no ens passa, el que tenim és, amb l'excepció d'Andorra, discriminacions lingüístiques estructurals. A Andorra tenen altres problemes, però no discriminacions lingüístiques estructurals. Com sabeu, el català és la llengua pròpia, autòctona i parlada des de fa molts segles a tots els territoris dels Països Catalans. I com que això ens passa, entre altres motius per això existeix Plataforma per la Llengua i per això a Plataforma per la Llengua tenim un servei de defensa de drets lingüístics.

Aquest servei de defensa de drets lingüístics des de fa molts anys recull queixes dels ciutadans i des de 2013 les recollim d'una manera sistemàtica i això ens permet

fer els informes que fem. Un cop recollides les queixes assessorem els ciutadans en defensar els seus drets i en alguns casos els proporcionem assistència legal.

La diferència entre queixes i discriminacions nosaltres ho separem. Per una banda fem un informe de discriminacions a les administracions, que són situacions en les quals a un ciutadà se l'ha vexat, se li ha negat una informació, se li ha negat un servei o se l'ha obligat a parlar en castellà davant d'una administració, cosa que si hagués fet en castellà la mateixa situació no s'hagués donat. Això és una discriminació. Tota la resta de coses que no són individualitzables o que corresponen a l'àmbit privat, no a les administracions, això ho tenim en l'informe de queixes.

A través del nostre servei de defensa de drets lingüístics, coneixem tots els casos aquests. Alguns ens arriben via els mitjans de comunicació i en aquest primer informe parlarem, com deia, de les discriminacions a les administracions. Com dèiem, l'Estat espanyol respecta només a mitges, el principi de territorialitat i té un tracte privilegiat pel castellà i això és la discriminació estructural. Això ve del règim jurídic que, tot i que és més igualitari que els anteriors, té una visió supremacista lingüística a favor del castellà. Com sabeu, la Constitució espanyola fa oficial i obligatòria el coneixement del castellà, això fa uns quants anys ens ho vam mirar i de totes les constitucions en vigor al món en aquell moment només l'espanyola i la búlgara obligaven al coneixement d'una llengua.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Evidentment, això no passa pel català, sinó ja no estaríem parlant d'un supremacisme lingüístic. I, igualment, la Constitució permet que les llengües autòctones siguin oficials en els seus territoris, però fixeu-vos que, permet, o sigui, tolera, no obliga en cap cas. Dins d'encara la situació legal, malgrat tot tenim sentència del Tribunal Constitucional, que deixa clar que els ciutadans en la relació amb l'Administració poden triar quina llengua volen de les oficials. I això, com diu aquesta frase que tenim aquí en negreta: «*En perfecta igualdad de condiciones por cuanto hace las formalidades y requisitos de su ejercicio*». O sigui, no només tenim dret a relacionar-nos en la llengua que vulguem els ciutadans, de les oficials, insisteixo, sinó que ha de ser exactament igual el tracte que rebem, ens relacionem en català, en castellà o en aranès.

En canvi, allò que dèiem del principi de territorialitat, on ens el saltem és que això no val per totes les administracions, sinó només per les administracions situades en els territoris on el català és oficial, no en aquelles administracions que estan situades, normalment a Madrid, encara que ens hagin de tractar també a nosaltres, ni amb les europees. Llavors, malgrat que tenim aquest dret d'opció lingüística, que és com se'n diu que el ciutadà pugui triar la llengua amb la que relaciona amb les administracions, això de manera recurrent i en alguns casos sistemàtica, es va vulnerant.

Això hi ha dues raons fonamentals. Com deia, l'ordenament jurídic proclama el dret, però després ni la legalitat, ni l'evolució que hi ha al llarg del temps són coherents. S'hi posen obstacles perquè aquest dret d'opció lingüística es pugui fer efectiu sempre. Aquí posarem dos exemples. Un, que depèn de l'Administració estatal, que és el Estatuto Básico del Empleado Público, que reconeix el dret a què els ciutadans puguem usar la llengua oficial, en aquest cas el català, però no posa ni cap requisit, ni cap reglamentació de les que hi ha per sota d'ell, que estableixi cap forma de funcionar que asseguri aquest dret. Per tant, a la pràctica aquest dret moltes vegades no s'acaba complint.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I l'altre exemple, que depèn de l'Administració autonòmica, és el de la sanitat pública. A la sanitat pública, des de la Llei de Política Lingüística de 1998, hauria de ser obligatori que metges i infermeres, quan accedeixen a una plaça de funcionaris, tinguin i demostrin que tenen el nivell C1 de català. Això no s'ha fet mai. Sempre hi ha hagut processos selectius tramposos d'una o altra manera. Això era un dels motius. El segon motiu és que, de sempre, l'Estat espanyol, les seves institucions han estat impregnades d'un nacionalisme, una de les qualitats inherents en aquest nacionalisme és el supremacisme lingüístic. I això ha estat al llarg dels segles en pràcticament totes les institucions de l'Estat, independentment de qui siguin els seus gestors.També cal dir, és evident, que la intensitat i la virulència d'aquest supremacisme i d'aquest nacionalisme no ha estat sempre la mateixa. No estem dient que ara estem igual que fa setanta anys, ni molt menys. Però la base és la mateixa.

Les primeres xifres corresponen a discriminacions. Com veieu, la xifra ha anat augmentant. L'any passat vam recollir cent setanta-sis. També vull dir que, tant en

queixes com en discriminacions intentem, com en tota la feina que fem a Plataforma Per la Llengua, intentem ser molt rigorosos i assegurar-nos que el que recollim és cert. No volem que se'ns pogués enganyar o que pogués recollir coses que no són estrictament certes. Com veieu, la xifra ha anat augmentant, cent setanta-sis l'any passat.

Aquest empitjorament en les xifres o aquest augment en les xifres no vol dir que estiguem així de malament o que l'evolució de l'empitjorament hagi estat d'aquesta magnitud, sinó que pensem que hi ha dos factors que expliquen aquest augment de les xifres de discriminacions que rebem. Un, que l'entitat i el nostre servei de defensa de drets lingüístics són més coneguts, i l'altre és que els ciutadans cada vegada tenen més consciència lingüística. Però, atenció, perquè sí que hi ha àmbits, insisteixo, en la sanitat pública a Catalunya, on sí que sabem que la situació està clarament pitjor. En tot cas, el que queda clar és que el problema no està resolt.

Com dèiem, el marc lingüístic és discriminatori i algunes de les formes de discriminacions són legals, encara que siguin discriminacions, però la majoria de discriminacions que rebem nosaltres, un noranta-sis per cent, veieu, fan referència a discriminacions il·legals. Les altres set eren en referència a això que us deia, òrgans administratius de Madrid o a números de telèfon d'abast estatal. I en la majoria de casos la discriminació implicava l'exigència a no fer servir el català i això, com veieu, és una vulneració d'allò que dèiem abans, *de la perfecta igualdad de condiciones del Tribunal Constitucional.*

Sapigueu que fa anys, la majoria de casos que ens arribaven o dels que n'érem sabedors ens arribàvem a través dels mitjans de comunicació, però darrerament, de ja fa molts anys, pràcticament tots ens arriben directament de la persona afectada, que es posa en contacte amb nosaltres, concretament l'any passat, cent setanta-cinc de cent setanta-sis. Aquí veieu les discriminacions de les que hem tingut coneixement, comparades de 2019 i 2025. Fixeu-vos bé que les columnes aquí estan de la mateixa mida i això permet veure molt bé els percentatges, però penseu que la de 2019 correspon a trenta-dues discriminacions i la de 2025 correspon a cent setanta-sis discriminacions.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, la columna de 2025 hauria de ser cinc vegades i mitja més gran per representar la realitat, però pels percentatges veieu que a 2019 teníem una majoria d'administracions de l'Estat, que les discriminacions eren responsabilitat de l'Estat, un seixanta-dos per cent, mentre que a 2025 estem empatats, quaranta-dos, quaranta-tres, autonomies-Estat.

Tenim el cas de la salut que, com us deia, és un cas on sí que sabem que les coses estan pitjor. I sabem que les coses estan pitjor perquè mai s'ha fet complir la Llei de Política Lingüística. Per tant, portem pràcticament trenta anys incomplint la Llei de Política Lingüística pel que fa a la sanitat. Insisteixo, processos de selecció i proves fraudulentes, a vegades activament, com ja hem denunciat. I les xifres que tenim de 2023 ens diuen que el trenta per cent de metges a Catalunya no parla català i el tretze per cent no l'entén.

Aquestes xifres són molt pitjors que les de la població general, que són un vint i un cinc per cent. Això no té cap sentit. I, a més de suposar una vulneració de drets lingüístics, suposa un risc en la seguretat assistencial. I, a més d'aquestes xifres, sabem que en els últims anys, més del seixanta per cent dels nous col·legiats estan sent extracomunitaris, que arriben molt majoritàriament, com us podeu imaginar, sense saber català i sense que ningú mai els digui que l'han d'aprendre, amb la qual cosa sabem que a la sanitat les coses estan de mal en pitjor. Passem als exemples una mica ràpid, que sinó em quedaré sense dir-vos tots els que us vull dir. Tenim exemples de la seguretat social, de sanitat uns quants, de la justícia... Si us interessen els exemples, els tenim penjats al web, o sinó, els podem comentar després.

Ara arribem a l'apartat de queixes. Les queixes són tota la relació amb el món privat i amb les administracions, sense que arribin a suposar una discriminació. També les queixes les recollim de fa anys. Des de 2016 no han parat de créixer. Des de menys de quatre-cents a més de tres mil sis-cents. Al voltant de dues terceres parts són del sector privat i nou de cada deu de les que rebem són de Catalunya. Aquí teniu les xifres de l'evolució. Un augment constant. I, com en el cas de les discriminacions, tenim els dos mateixos factors que dèiem, que se'ns coneix més i que la gent té més

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

consciència lingüística i també, com en el cas de les discriminacions, el que queda palès és que el problema no està resolt.

Tornem a passar per l'àmbit sanitari, perquè l'àmbit sanitari és un dels que rebem més queixes i més discriminacions. A l'Administració autonòmica l'any passat va representar el quaranta-dos per cent de les queixes, el vint-i-vuit per cent...

Fitxer 8

de l'Estat i de les autonòmiques, Salut té un quaranta per cent, al voltant d'un quaranta per cent cada any, l'any passat un trenta-vuit i escaig per cent.

I, també, com en el cas de les discriminacions, la majoria de queixes corresponen a fets il·legals. El quaranta-cinc per cent de les queixes del 2025 eren per incompliment de les lleis autonòmiques del consum. La majoria també succeïts a Catalunya, com us deia, i se suposa que Catalunya, després d'Andorra, és el territori on tenim més protecció legal, i això indica que les xifres de protecció al consumidor les anem vulnerant constantment. D'aquí on se'ns generen més queixes és en l'atenció oral, en els cartells i retolació. Fins aquí, tant en l'àmbit privat com en l'àmbit públic. Pàgines web s'hi serveix en línia aquí en l'àmbit privat i en l'àmbit públic, atenció, un onze per cent de queixes per cursos i formacions de l'àmbit públic. I al top 3 del rànquing tenim CaixaBank, Grup Quirón i TripAdvisor.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Alguns exemples, també aquí fixeu-vos, un que va a la cafeteria que li estan servint i li cobren i després apareix una treballadora, possiblement l'encarregada, que l'insulta i el fa fora i li diu: «*Maleducada, que estamos en España.»* Per parlar només d'un exemple, per no entretenir-nos massa.

Llavors, això té unes causes. Ara us farem un breu resum de les causes i un breu resum del que pensem que s'hauria de fer perquè això no continués passant. Heu vist i sabeu que això se'ns diu, que «*si estamos en España*», de si «*que pone en un DNI*», de si «*por educación*» A quin lloc del món és de mala educació parlar la llengua pròpia del país on estàs? I també hi ha moltes vegades que s'expressa menyspreu pel català, que si és un dialecte, que si no serveix per res, que si serveix per parlar amb els gossos.

Però aquesta supremacia del castellà no és fruit d'un acte lliure, com a vegades ens ha volgut fer creure dels grups lingüístics, sinó que ha estat sempre lligat a una voluntat clarament expressada des del poder central. Això, aquí us vull recordar, malgrat el poc temps, a Juan Carlos Moreno Cabrera, catedràtic emèrit de lingüística de la Universitat Autònoma de Madrid, que va deixar ben clar en tots els seus treballs que ni el castellà tenia cap qualitat lingüística superior a les altres llengües, que també a vegades s'havia dit. I això que us deia abans, que no era que els altres haguessin volgut adherir-se al castellà, sinó que això havia estat una obra d'Estat.

Penseu, per exemple, què tenen en comú Portugal, la Catalunya Nord, Flandes, Filipines, Sardenya... Doncs, com a mínim, tenen en comú dues coses. Que durant una bona temporada van ser part de la corona hispànica i que avui dia ningú parla castellà com a llengua pròpia. Per tant, van tenir l'oportunitat i no van agafar el castellà com a llengua pròpia. El 1978, la Constitució també té aquest supremacisme que dèiem, però hi ha unes concessions, es fa oficial el castellà pertot arreu, s'imposa el seu coneixement, però permet l'oficialitat del català. Torno a insistir, permet, però l'Estat, poques vegades, per no dir mai, no fa res a favor de les altres llengües que no són el castellà, com sí que fa pel castellà.

Penseu que l'Estat permet que l'asturlleonès no sigui oficial enlloc del seu domini lingüístic. Per exemple, l'únic lloc on l'asturlleonès és oficial és a la petita comarca de Miranda, a Portugal. O permet que el català de la Franja sigui perseguit, quan fins no fa gaire el noranta per cent dels habitants de la Franja eren catalanoparlants i ara encara són més del cinquanta per cent. Per tant, el mateix disseny constitucional crea o permet crear obstacles als drets lingüístics, la legislació per sota no ho resol i molts dels treballadors públics, no sabem la quantitat, però sabem que rebem moltes queixes de treballadors públics, tenen aquestes actituds i aquestes actituds pràcticament mai són ni castigades, ni corregides, ni res.

Per tant, hi ha una impunitat. Hi ha una impunitat fins i tot en els casos on hauria de ser molt difícil. L'Administració autonòmica, pensem en el que dèiem de la sanitat, per posar només un exemple de l'Administració local, que també tenim casos, al voltant del deu per cent, com heu vist, fa al voltant d'un any es va gravar un guàrdia urbà –de Barcelona–, dient que ell no tenia cap obligació de parlar català. Quan això

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

és fals, el guàrdia urbà sí que té obligació de parlar català. Al final, el que hem vist al llarg dels anys és que cap Administració demostra una voluntat clara d'acabar amb les discriminacions lingüístiques i amb el reconeixement ple dels drets lingüístics.

Els drets lingüístics penseu que són drets. Els drets són importants i protegeixen les persones. No exercir-los vol dir exposar les persones a abusos. Les administracions han de fer complir els drets i ho fan mitjançant lleis. Les lleis, per naturalesa, són coercitives. És una tonteria aquesta contraposició que s'ha fet sovint entre obligació i pedagogia. Ningú s'imagina que Hisenda sigui pedagògica. Ningú s'imagina els Mossos per l'autopista sent pedagògics si vas a cent setanta. Vull dir que, una mica de serietat, si us plau.

Per tant, què proposem? Legislar a favor dels drets lingüístics, fer complir les lleis que ja tenim, això seria la primera cosa. Que les administracions i especialment la General de l'Estat estableixin els mecanismes concrets perquè els ciutadans tinguin dret efectiu d'opció lingüística. I això seria el mínim per fer complir la CELROM, la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, de la qual Espanya fa més de vint-i-cinc anys que el va ratificar i fa més de vint-i-cinc anys que està incomplint repetidament i els informes que fan els experts cada cinc anys podrien ser els mateixos, només canvien la data, perquè no hi ha cap millora efectiva.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Cal desenvolupar la normativa de consum que reconeix un dret tan abstracte fins a obligacions concretes i controlables? Cal que s'acabi la impunitat? Cal que els treballadors que incompleixen la seva obligació de garantir el dret d'opció lingüística se'ls formi i se'ls sancioni, si cal? I, per acabar, recordem que la no-oficialitat a la UE té conseqüències negatives pel català en el propi territori.

I de moment, res més, gràcies.

El president

Moltes gràcies, Òscar Escuder, per aquest primer torn d'intervenció. I ara, atenent que ha estat una compareixença sol·licitada pel Grup Parlamentari de la CUP tindrà la paraula per un temps màxim de cinc minuts la diputada Maria Pilar Castillejo Medina. Tranquil·lament, quan estigui asseguda... *(Pausa.)*

Maria Pilar Castillejo Medina

Ja estic. Gràcies. Gràcies a la Plataforma per la Llengua per aquesta compareixença, per les explicacions que ens ha donat i per la feina que esteu fent, de documentar totes aquestes vulneracions dels nostres drets lingüístics. I també per acompanyar les persones, com les esteu acompanyant.

Ho ha comentat al principi de tot aquest tema, que al final esteu parlant només d'aquelles que finalment venen a presentar la queixa, perquè aquí al darrere també hi ha tot allò que no apareix, de les persones que canviem de llengua per no discutir, o que van al metge i tenen por a no ser atesos i directament ja parlen, o les que, tot i patir la discriminació, després no l'expressen, no la reclamen perquè potser ja ho han fet altres vegades i han vist que no serveix de res. Llavors, aquestes renúncies als nostres drets també parlen de com és de difícil poder viure plenament en la nostra llengua.

I també és important, ho has explicat molt bé i crec que és important que ho diguem, perquè no cal que parlem només de les conseqüències, sinó també de les causes, del que hi ha al darrere. Aquí el que veiem és que hi ha unes causes estructurals. Igual que tothom entenem que a la violència masclista hi ha un patriarcat al darrere, que és el que fa que existeixi aquesta violència, crec que és important també que fem aquesta relació, i si les discriminacions lingüístiques s'han d'entendre des d'aquesta jerarquia que situa el castellà per sobre del català. És important també que ho tinguem sempre present. I parlàvem també d'aquests drets lingüístics que són drets, deia, i com tendim a jerarquitzar sempre els drets. Hi ha drets que sembla que són més importants per les persones que uns altres i hem d'eliminar aquesta jerarquia. Si és un dret ho és sempre i ho és amb la mateixa jerarquia que els altres.

També volia fer esment que, al final, tota aquesta feina que esteu fent l'esteu fent des d'una entitat. Crec que esteu assumint tota aquesta feina de documentació, d'acompanyament i crec que hi ha responsabilitats públiques que esteu suplint, perquè no s'estan fent des de l'Administració, què és qui ho hauria de fer? Posant en valor la vostra tasca com és de valuosa, però crec que esteu suplint una feina que hauria de fer l'Administració, si compartiu aquesta sensació que tinc.

Parlàvem de la diferència entre les queixes del sector privat i les discriminacions. Podíem separar les preguntes que us volia fer sobre els dos temes. Sobre el sector

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

privat, quan una persona denuncia una empresa perquè no l'ha tractat bé, vosaltres penseu que..., quines mancances detecteu, en inspecció, en sancions? Si realment l'Administració està fent alguna cosa darrere d'això? Si l'Administració comprova realment si aquesta infracció ha tingut lloc i després, si es comprova si s'ha corregit l'incompliment?

També crec que hi ha una part important de concessions o d'empreses contractades a través de diner públic que també formen part d'aquest incompliment. Si penseu que realment l'Administració està fent ús de les clàusules lingüístiques en la contractació, pensem que es mou molt diner públic a través d'aquestes subcontractacions. Si penseu que s'estan aplicant les clàusules lingüístiques, que crec que no. I realment, clar, quan és l'Administració la que està vulnerant aquest dret, i és que és qui l'hauria de protegir en lloc de vulnerar, encara és més greu.

Vosaltres directament traslladeu els casos als departaments, entenc, quan rebeu una discriminació. Com responen els departaments? Modifiquen el funcionament del servei? Es limiten a explicar aquell incident o s'arregla d'alguna manera? Quan un organisme ha estat advertit, continua vulnerant aquest mateix centre o el mateix organisme, la mateixa oficina, continua o es fa algun canvi? I també m'agradaria saber quina valoració feu de l'actuació de l'Oficina de Drets Lingüístics, si penseu que cal reforçar-la, si penseu que ha d'actuar més d'ofici, quines valoracions feu respecte a aquest funcionament?

I quines tres actuacions concretes podríem demanar urgents al Govern per tal que puguin reduir aquestes vulneracions? Coses que, ja ho veiem, que es compleixin les lleis. Com fem que es puguin complir lleis que ja es..., i que no hi ha manera? Hem de posar més inspeccions, hem de sancionar, hem de...?

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) En temes de salut, que és dels temes que més heu parlat, o sigui, el problema que tenim ara és que no tenim metges. Quines propostes concretes penseu que hauria de fer el Govern per evitar aquestes vulneracions de drets?

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la seva portaveu, la diputada Carme Renedo.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Carme Renedo i Puig

Gràcies, president. Gràcies, senyor Escuder, senyora Carandell, benvinguts al Parlament, a la Comissió de Política Lingüística, a vostès i tot el seu equip. L'article 14 de la Constitució Espanyola proclama la igualtat de tots els espanyols davant la llei i la prohibició de la discriminació. La Carta de Drets Fonamentals de la Unió reconeix la igualtat davant la llei de totes les persones i prohibeix qualsevol discriminació per raó de sexe, raça, color, origen ètnic o social, llengua, religió, etcètera. L'article 4 de l'Estatut estableix el mandat dels poders públics de promoure el ple exercici de les llibertats i els drets de les persones i reconeix el dret de totes les persones a viure lliures de tota discriminació.

A més, amb l'objectiu d'assegurar la protecció de les persones que hagin estat víctimes de fets delictius motivats per l'odi o la discriminació, d'acord igualment amb l'Estatut, es reconeix a la Generalitat i a les entitats locals la possibilitat de personar-se en els procediments penals en la forma i les condicions establertes per la legislació processal. Podríem continuar amb l'article 2 del Tractat de la Unió Europea, o amb l'article 26 del Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics i altres directives i protocols que l'Estat espanyol ha signat i que obliguen l'Administració General de l'Estat i, per tant, obliguen el Govern autonòmic.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Com ha comentat el senyor Escuder, aquests governs, l'estatal i l'autonòmic, haurien de prevenir, haurien d'eliminar i haurien de corregir qualsevol discriminació lingüística, tant en l'àmbit privat com en l'àmbit públic. Dit amb altres paraules, la Generalitat ha de prevenir, ha de sancionar i ha de reparar.

A l'informe de l'Observatori de les Discriminacions de Barcelona del 2024 es diu: «Pel que fa a l'Administració pública, es continuen detectant vulneracions greus de drets. Sovint es troben casos en què s'amenaça el pacient de deixar-lo sense atenció si no canvia de llengua.» A Plataforma per la Llengua –diu l'Observatori–, li preocupa el context de polarització i de legitimitat dels discursos discriminatoris o d'odis, en els quals fa la sensació que tot és possible. Per això alerten públicament, perquè no es normalitzin les discriminacions. I com veiem per l'exposició, tot i que ha sigut molt ràpida, hem pogut apreciar que sí que s'estan normalitzant, i també estem normalitzant, com a mínim, la denúncia,...

Fitxer 9

tot i que, com deia també el senyor Escuder, és la punta de l'iceberg, el que tenim ara mateix.

Si les administracions públiques han d'establir les mesures específiques per abordar tots els casos de discriminació, com s'explica que de les tres-centes seixanta denúncies o queixes que el Departament de Salut diu haver rebut durant el 2025, només hagi obert expedient informatiu en vuit casos? Si davant d'una queixa o denúncia, en la pràctica totalitat dels casos, ni es pren la molèstia la Generalitat d'obrir diligències per informar-se'n, en quina situació queda el ciutadà? Com interpreta Plataforma per la Llengua aquesta casuística? Podrien dir que les víctimes són doblement víctimes? Són discriminades novament per la inhibició, en el cas que ens ocupa, del Departament de Salut?

M'explicaven un cas diumenge, que no constarà enlloc, de fa sis mesos. Es va jubilar un metge especialista de l'Hospital Trueta de Girona i la pacient, una dona que ja fa vint anys que s'hi visitava, es troba amb una metgessa que no només no l'entén, sinó que li diu que, com que no entén ni l'historial ni els informes, començaran de zero i tornaran a repetir moltes de les proves. Evidentment, es va afectar molt, va demanar un canvi de metge i l'hi van donar, però no ha fet cap queixa enlloc. Per això dic que no constarà. Quina va ser la conseqüència? Doncs cap, impunitat total. Simplement se li va oferir aquest canvi d'especialista i que va acceptar i ja ningú més no n'ha fet cabal. Salut parlarà amb aquesta metgessa? Ho dubto. L'obligarà a aprendre català? Ho dubto. La posarà al carrer, si no ho fa? Ho dubto.

Quina garantia tenim que els fets no es repeteixin, una vegada i una altra? Quina confiança es pot mantenir amb l'Administració, veient el que hi passa i el que no hi passa i hauria de passar? Es fa evident que el Departament de Salut incompleix, al seu torn, la legislació. No fa res o gaire res per detectar les situacions discriminatòries, ni per protegir les víctimes. I és evident que no pren les mesures preventives, ni aplica les mesures adequades per al cessament d'aquestes situacions. I qui exigirà al Departament de Salut les responsabilitats administratives que se'n deriven? El Departament de Política Lingüística? En un país normal potser

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

tindria aquest paper, però aquí el Departament es limita a justificar el que no és justificable o, en tot cas, a dir que són lapsus o anècdotes desafortunades. I qui dies passa, legislatura empeny. I així ens va.

Què podem fer? El senyor Escuder deia: complir i fer complir la legislació, les administracions públiques han d'establir mecanismes garantistes, cal sancionar quan cal, cal continuar treballant pel català a la Unió Europea i cal desenvolupar la normativa de consum. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Això, per la part que ens toca, ho estudiarem. Què més podem fer? Denunciar, denunciar i denunciar. Plataforma ho fa i ho fem alguns parlamentaris.

Una única pregunta, a part de la opinió sobre els fets que he exposat. Té Plataforma alguna informació sobre l'Oficina de Drets Lingüístics? Hi ha alguna mena de coordinació o de col·laboració, ni que sigui informal? Ens fa patir, aquesta oficina. Van trigar déu i ajuda a crear-la, tot i que no els calia, i ho van verbalitzar, pressupost per fer-ho. I, de moment, sabem de persones que han fet la denúncia fa dos mesos i encara és l'hora que algú de l'oficina s'hi hagi posat en contacte.

En resum, senyor Escuder, de la situació, el resum de la situació podria ser, més denúncies, però encara no prou, encara no suficients per reflectir millor la situació real, i podríem dir que la inhibició dels departaments com el de Salut ens deixa més i més indefensos?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada de Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bé, en primer lloc agrair, com sempre, la compareixença de la presidenta..., del president i de la directora de Plataforma per la Llengua, no només per la compareixença, sinó també per aquesta feina imprescindible que desenvolupeu des de la vostra entitat, imprescindible per la defensa, evidentment, del català i dels drets lingüístics de tota la ciutadania, perquè, com heu exposat, darrere de cadascuna d'aquestes queixes, d'aquestes denúncies que recolliu, hi ha

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

persones que han tingut dificultats per exercir un dret tan bàsic com és el de poder parlar la seva llengua. I és precisament aquesta feina de detecció, de denúncia i d'acompanyament que vosaltres també feu, la que ens permet identificar quines són les mancances que tenim, però sobretot cap on hem de focalitzar aquestes actuacions.

I, per tant, com sempre hem dit, nosaltres creiem que el català ha de ser una llengua de cohesió, d'oportunitats, però també de drets per tota la ciutadania i, per tant, una llengua que tothom pugui entendre, pugui utilitzar i compartir en plena normalitat en tots els àmbits de la seva vida. I això implica una qüestió fonamental que avui s'ha posat sobre la taula, que és que parlar en català no pot comportar de cap de les maneres, rebre un tracte pitjor, haver de donar explicacions o no poder ser atès en un servei.

I, per tant, aquestes situacions que avui ens heu exposat ens recorden i ens obliguen a ser conscients que encara hi ha una distància entre els drets lingüístics que reconeix la legislació, amb alguns matisos i algunes febleses, i amb aquella capacitat real de poder-los exercir en el dia a dia. I heu fet èmfasi especialment en l'àmbit de la salut, i crec que és un àmbit que ens hauria de preocupar especialment. Si no recordo malament, ja en l'informe del 2024 situàveu que, tant en l'àmbit públic com en l'àmbit privat, eren justament el Departament de Salut i el Grup Quirón els qui encapçalaven el rànquing de queixes rebudes.

Per tant, no pot ser que no puguem garantir l'atenció sanitària als pacients en la seva pròpia llengua, perquè quan una persona va al metge, a un hospital, o a un centre sanitari, ho fa en un moment de vulnerabilitat, incertesa i de preocupació i, per tant, expressar-se en aquests moments en la seva pròpia llengua no és un caprici, ni és una qüestió secundària, sinó que també és una qüestió de confiança, de proximitat i també, evidentment, de qualitat i de seguretat assistencial, perquè els drets lingüístics també han de formar part del dret a aquesta atenció sanitària de qualitat i no estem parlant de cap caprici.

Crec que en aquest sentit també convé posar sobre la taula i recordar aquelles mesures que ens enfoquen en l'àmbit sanitari per revertir aquesta situació. Hi ha diferents vies d'actuacions que estan sobre la taula i hem de veure també com estan

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

funcionant. Un d'aquests exemples és el pla per garantir el coneixement i l'ús del català en el sistema públic de salut, que tenia una vigència entre el 2024 i el 2026 i que, per tant, un cop finalitzi la vigència, aquest pla caldrà tornar a avaluar com ha funcionat, què és el que s'ha aplicat i quines mesures correctives s'han de continuar aplicant per continuar avançant en aquest sentit o per revertir la situació de manca de professionals de la salut que coneguin i que parlin la llengua catalana.

Cal també avançar en una qüestió que sempre hem posat sobre la taula, que és el revertir aquest districte únic universitari en matèria de salut. Pensem que són dos flancs que ens permeten revertir aquesta fotografia en l'àmbit de la salut que no ens podem permetre. Però, en tot cas, les discriminacions lingüístiques no es limiten només a l'àmbit de la salut. També, com s'ha posat de manifest, les trobem en relacions amb empreses, atenció al consumidor, determinats serveis públics o en situacions quotidianes en què una persona veu qüestionada la seva decisió d'expressar-se en català. I crec que aquí també hi ha un element que és rellevant, que és que no podem traslladar aquesta responsabilitat de defensar aquests drets lingüístics a les persones que pateixen aquestes situacions.

I, per tant, cal que l'Administració primer tingui els mecanismes per presentar aquestes queixes, poder-les tramitar, poder-ne fer seguiment i, quan correspongui, evidentment actuar davant d'aquests incompliments i actuar per la via de les sancions, com fem en molts altres àmbits de la nostra societat, que és que, si incompleixes una norma, tens una penalització i, en aquest cas, se t'ha de poder aplicar una sanció. Crec que això és molt important.

I crec també perquè ha d'haver-hi una corresponsabilitat entre el que fa la ciutadania i el que fan les administracions. És a dir, no tot són dades negatives quan abordem la situació del català, perquè sempre hem dit, el català és una llengua viva, compartida per milions de persones i continua incorporant nous parlants i això és positiu i ho veiem en la demanda que hi ha del Consorci per la Normalització Lingüística, perquè hi ha més recursos que mai, més places que mai, però també hi ha moltes persones que no han pogut accedir a aquests cursos. És una qüestió positiva la demanda que hi ha, però cal que l'Administració en sigui corresponsable, no només a l'hora de garantir que tots els ciutadans puguin accedir a aquests cursos,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

sinó també que l'Administració que promou això tingui la garantia que, quan aquests ciutadans s'adrecen a un servei, ja sigui públic o privat, poden rebre l'atenció en aquesta llengua i, per tant, en definitiva, normalitzar l'ús del català en totes les esferes de relació en aquest país.

I, com que no tinc més temps, acabo amb un parell de qüestions. Primer, si respecte a les dades que vostès recullen de discriminacions i de queixes, ho tenen segmentat per edats? És a dir, vostès parlaven que hi ha més coneixement del servei i més consciència per part de la ciutadania. Ens agradaria saber si això també es trasllada amb algun tipus de variació generacional, o de les edats dels que presenten aquest tipus de queixes. Crec que també és un element a tenir en compte sempre quan parlem del futur de la llengua catalana.

I després també saber la valoració que fan vostès de la introducció de les clàusules lingüístiques a la contractació pública, especialment també perquè aquells inconvenients que es troben molts ciutadans també se'ls troben molts ajuntaments, que sovint no tenen els recursos per aplicar aquestes clàusules lingüístiques quan tenen empreses que no compleixen amb aquestes clàusules, si els hi arriben també demandes o queixes per part d'administracions locals en aquest sentit.

I ho deixaria aquí perquè no tinc més temps, però en tot cas quedem a la seva disposició i ens mirarem amb detall els informes que han pogut publicar avui.

Moltes gràcies de nou.

El president

Gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Agrair la seva compareixença, però com es poden imaginar, des d'una discrepància del tot absoluta. Simplement els hi faré una breu reflexió, i és que, malauradament, res del que fan vostès serveix per millorar la salut i la qualitat de l'ús social del català. Vostès, en moltes ocasions persegueixen, assenyalen comerços, i en moltes ocasions acaben fent la vida impossible a moltes persones, a molts propietaris dels establiments. Tenim un exemple clar, com era la gelateria del

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

barri de Gràcia, que en moltes ocasions s'ha aprofitat per fer mofa, però s'ha enfonsat la vida d'aquestes persones.

També s'han referit a les suposades queixes en l'àmbit de la salut. A mi em sorprèn que des d'alguns grups parlamentaris que han tingut responsabilitats de govern i han tingut les competències en la matèria també facin bandera d'això, però mirin, és evident que està bé, és adequat que aquelles persones que venen a casa nostra a treballar, vagin aprenent progressivament el català. Això, fantàstic. Però jo els hi dic obertament, a mi si un metge m'ha d'operar d'urgència, a cor obert, m'és igual si parla el català o no. Jo el que necessito és que hi hagi un metge i que em pugui operar. Però si no parla en aquell moment determinat el català perquè acaba d'arribar, per mi no és un inconvenient. Jo prefereixo que m'operin.

I per acabar, una pregunta, i és que totes aquestes queixes que recullen, denúncies que fan sobre possibles discriminacions lingüístiques, quantes hi ha que no siguin pel castellà? Quantes hi ha que siguin determinades i vinculades per altres llengües? A mi em fa la sensació que vostès es posen molt «gallitos» quan es tracta de la llengua castellana, però quan es tracta d'altres llengües, no. Perquè mirin, hi ha comerços a Catalunya que no estan retolats ni en català ni en castellà, estan retolats en altres llengües. I jo, de moment, no he vist cap acció ni cap actuació per part seva en la matèria. Inclús hi ha centres de salut, CAPs, que tenen retolacions que no estan ni en català ni en castellà i potser estan en àrab. I jo, per part seva, no he vist –ja els ho dic–, cap mena d'acció ni d'actuació al respecte.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, a mi el que em porta a concloure i a reflexionar és que vostès no treballen en defensa del català, sinó que vostès tenen una hispanofòbia que és per fer-ho mirar. Res del que fan vostès serveix per millorar l'ús social i lingüístic del català i, al nostre entendre, no han de rebre ni un sol euro d'ajudes públiques.

Moltes gràcies.

El president

S'ha absentat el diputat del Grup Parlamentari de VOX, i ja us he dit que s'havien excusat tant el Grup Parlamentari dels Comuns com el Grup Mixt i, per tant, és el torn del Grup Parlamentari Socialista i té la paraula la diputada Imma Ferret.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. També donar la benvinguda al senyor Escuder i a la senyora Carandell com a representants de Plataforma per la Llengua i agrair-los la feina que fan de documentació de les discriminacions lingüístiques i de la recollida de queixes i de denúncies, com bé ens han presentat avui, així com de la tasca de defensa dels drets lingüístics de la ciutadania. Uns informes com el d'avui, que ens presenta, contribueixen a visibilitzar situacions que cal redreçar i aporten informació útil per orientar les polítiques públiques en tots els nivells de l'Administració.

I aquí vull destacar la feina que fa l'Administració del Govern de l'Estat per donar la importància que es mereix el català com a llengua oficial a la Unió Europea. I aquí també vull apel·lar al Grup Parlamentari del PP, que no posi més traves perquè això pugui ser, perquè creiem que és important que les institucions i les entitats que treballen en defensa dels drets lingüístics puguin continuar col·laborant estretament, compartint informació i sumant esforços per detectar les vulneracions, posar-les en coneixement dels organismes competents i contribuir a trobar-hi respostes efectives.

Perquè és important garantir que la ciutadania pugui exercir els seus drets lingüístics amb normalitat en tots els àmbits i sectors. Veiem les propostes que en feu per aconseguir-ho,...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 10

també. I per fer-ho cal disposar de mecanismes efectius de protecció, d'instruments que permetin atendre les persones afectades, tramitar les queixes i denúncies i actuar davant de les vulneracions. I en aquest sentit dir que el Govern de Catalunya actua, amb la creació de l'Oficina de Protecció de Drets Lingüístics aquest maig d'aquest any, i d'acord amb la mesura 3.1 del Pacte Nacional per la Llengua.

L'objectiu d'aquesta oficina és atendre les queixes i denúncies, oferir assessorament jurídic especialitzat a les persones afectades, impulsar aquelles actuacions administratives i judicials oportunes, en coordinació amb els departaments competents, i formular també recomanacions i propostes de millora dels procediments, la normativa i els protocols vigents. A banda de promoure la

sensibilització, la divulgació i la formació en drets lingüístics, especialment en els sectors on es concentren més vulneracions. I també desenvolupar indicadors que permetin fer el seguiment i avaluar-ne els resultats.

En aquests mesos de funcionament, l'oficina ja ha començat a fer les primeres actuacions, tant arran de queixes i denúncies rebudes, com d'ofici quan té coneixement de possibles vulneracions dels drets lingüístics. Però una altra eina imprescindible és la prevenció, perquè en la protecció dels drets no s'hi ha d'actuar només quan es vulneren, sinó que cal actuar-hi abans. D'aquí la importància de facilitar l'aprenentatge del català a la ciutadania i la capacitació lingüística dels professionals que atenen o treballen de cara al públic, així com dotar els serveis públics, els establiments o les empreses dels instruments necessaris per garantir l'ús de la llengua.

També facilitar que més persones puguin adquirir les competències necessàries per atendre la ciutadania en català en els seus llocs de feina, especialment en els àmbits, com bé ens heu fet saber, per atendre les queixes i denúncies en salut o en l'àmbit del consum. I en aquest sentit, segons les dades que ens heu dit, en l'àmbit sanitari, que és especialment el sensible, s'ha de poder expressar en català i ser atès en aquesta llengua, perquè forma part d'una atenció de qualitat i contribueix a generar confiança entre professionals i pacients, a més a més de la seguretat clínica.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

D'aquí actuacions com són el programa Prescriu-te el català, o la Instrucció 2/2024, del Servei Català de Salut, que estableix un marc comú per al conjunt del Siscat, o també el Pla Integral dels Estudis de Medicina de Catalunya, que possibilita aquest augment de places de medicina, perquè alumnat de Catalunya pugui accedir a aquests estudis.

En l'àmbit del comerç, també és on el Departament ja ha anunciat que s'està treballant en el Pla d'impuls del català al comerç i a la restauració. Aquest ha de permetre avançar cap a un model en què el compliment de la normativa i la disponibilitat del català formin part del funcionament ordinari dels establiments i en què les persones consumidores puguin exercir els seus drets amb normalitat. També la garantia dels drets lingüístics requereix actuar en el món laboral, perquè és un dels espais on es construeixen les relacions socials i on l'ús del català pot tenir un

impacte directe en la seva normalització. En aquest àmbit, cal destacar la creació de la Comissió per l'Impuls del Català en l'àmbit laboral en el marc del Consell del Diàleg Social.

En conclusió, dir que el reconeixement legal dels drets lingüístics és imprescindible i també cal actuar quan es produeixen les vulneracions, però que alhora, cal crear les condicions perquè es puguin exercir amb normalitat aquests drets amb més divulgació de la normativa lingüística, amb més capacitació dels professionals i proporcionant les eines pels diferents sectors per fer-ho possible. Perquè s'ha fet molta feina en aquest àmbit i en aquest aspecte, però en tenim encara molta per fer, cosa que entenem que cal actuar des de la col·laboració entre les institucions, les entitats de defensa de la llengua, com la vostra, i els sectors professionals, perquè és fonamental per avançar en aquesta direcció.

Agrair novament la compareixença i la feina que feu des de Plataforma per contribuir a treballar amb aquest objectiu comú i compartit.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara torna a ser el torn de la Plataforma per la Llengua durant deu minuts, senyor Escuder...

Òscar Escuder (president de Plataforma per la Llengua)

A veure si puc contestar més o menys a tothom. *(L'orador riu.)* Una cosa que cal que ens quedi clara és que no som una excepció al món. Al món hi ha més estats que tenen més d'una llengua i, pensem, Bèlgica, Canadà i Suïssa, per exemple, estats del món occidental que tenen més d'una llengua, i el que ens passa aquí no és només que no passi, és que seria inimaginable que pogués passar en un d'aquests estats coses que ens passen aquí. I no crec que siguin estats..., en fi, al revés, semblen estats als que a vegades sembla que ens hi voldríem semblar.

Tampoc som gens originals en què ens faltin metges i infermeres. Això passa a tota Europa Occidental. I penso que la millor comparativa amb el sector de la salut seria amb els països nòrdics, perquè tenen demografies semblants a la nostra i també els hi falten metges i infermeres, que arriben allà sense saber suec, sense saber danès,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

etcètera. I què passa allà? Doncs que no pots treballar de metge fins que no aprens la llengua. És més, a Dinamarca, que és el lloc on són més estrictes, a Dinamarca tu no et pots col·legiar de metge si no has passat l'examen de danès. Això és així. I són 5,7 milions. Per tant, la meitat de catalanoparlants.

Perquè ja que estem en això, l'hipotètic cirurgià aquest que l'hauria d'operar, potser si no sap català, el més greu no sé si és que li parlaria o no català, sinó que potser no ha entès notes de la història, dels informes dels radiòlegs, etcètera, i potser no l'operaria prou bé, si no ha entès el que diu a la seva història, com reflectia el cas que ha explicat abans la senyora Renedo. Per tant, insisteixo, a la salut no parlem només, que també, de drets lingüístics, parlem també de seguretat assistencial. Hi ha una part de la seguretat assistencial que els pacients no veuen. Això us ho puc dir bé perquè sóc metge. Hi ha moltes interaccions entre professionals que el pacient no veu. Per tant, no sap si un radiòleg a qui el pacient no veurà mai no ha entès què li estava demanant el cirurgià o l'internista que li demanava una ecografia o la prova que sigui, o si un informe que es llegirà no l'ha entès prou bé. Això tingueu-ho clar.

De la CUP, ens demanaven tres mesures concretes. Home, una és evident, que és fer un calendari realista per la salut. És evident que no podem dir avui, demà tots hem de tenir el C1, perquè això no ho tindrem. I tampoc, evidentment, ens volem quedar sense metges ni infermeres, però fer un calendari realista on tothom sàpiga que a partir d'un cert dia, un cert dia raonable, no l'any 5.074, un cert dia, d'aquí a dos anys, posem tres, tothom haurà de tenir el nivell que toca de català, si no, no hi haurà places de metge o infermera, això seria una primera cosa claríssima.

Una altra cosa, allò que us dèiem també del Estatuto Básico del Empleado Público. Fer un reglament com a mínim, si no requisit lingüístic, que seria el normal que passa en els països que us deia, Suïssa, Bèlgica, Canadà, que els funcionaris han de saber les llengües oficials del territori on treballen, si no per tothom, com a mínim, que hi hagi una organització que permeti que el ciutadà, quan va –on sigui–, al jutjat, recentment heu vist el cas de les traduccions del judici del Roger Espanyol, això, en altres judicis que no són tan mediàtics, passa cada dos per tres, a nosaltres ens arriben moltes queixes de l'administració de justícia.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Nosaltres tenim, no del 2025, de temps enrere, un escrit per un jutge dient que si l'afectat insistia a fer el procediment en castellà, aquell procediment es demoraria durant anys. Això està escrit per un jutge, d'un territori catalanoparlant, evidentment. Per tant, l'Estat hauria de fer una cosa d'aquest estil, de fer un reglament o posar un requeriment lingüístic, i després, que quan hi ha vulneracions, teníem per una banda, que en salut, no me'n recordo qui m'ho ha dit, només s'han investigat vuit de tres-cents, quasi quatre-cents casos, i l'Agència Catalana de Consum, entre 2012 i 2024, o sigui, un període prou ampli, només va sancionar el 6,3 per cent de les queixes que li arribaven per qüestions lingüístiques. O sigui que, home, doncs...

L'altra cosa és que s'acabi la impunitat i que la gent –amb sentit comú, no es tracta...–, perdó, no sé, no recordo el nom del diputat del PP. Nosaltres no perseguim persones, ni perseguim establiments, ni perseguim ningú. Nosaltres perseguim actituds, perseguim comportaments. Als restaurants, a nosaltres ens sembla molt bé que la carta estigui en castellà, però ha d'estar també en català. Qui diu als restaurants, això és un exemple molt... O sigui, no perseguim ningú. No tenim fòbia contra ningú.

Què més se'ns ha demanat? La interpretació ja l'he dit. Si som doblement víctimes, deia la senyora Renedo, els afectats en el cas de la salut, segurament sí. També la diputada de la CUP deia si suplim les administracions. Sí, lamentablement nosaltres, com a entitat, no hauríem d'existir, i no hauríem d'existir no pel que diu el diputat del PP, *(Rialles.)*, sinó perquè no hauríem de passar aquestes coses. I més de cinquanta anys després de la mort de Franco, tenim un problema com a societat, si encara hem d'existir i cada vegada rebem més queixes. I ens ho hauríem de fer mirar com a societat.

O sigui, jo estaria encantat d'un dia poder dir que dissolem Plataforma per la Llengua, i no perquè ens haguem quedat sense socis, que recordo que dels socis és d'on traiem el vuitanta per cent del nostre pressupost, sinó perquè ja no hi ha casos de discriminacions i tot està normalitzat. Això seria el que hauria de ser.

Les dades per edat que demanaven d'Esquerra, les tenim, però no les tenim treballades. Sí que tenim les dades per gènere, seixanta per cent homes, quaranta per cent dones.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

M'he apuntat clàusules lingüístiques, però no recordo què m'has demanat de clàusules lingüístiques. *(Remor de veus.)* Si es fan servir? D'aquella manera, com tot... Hi són, n'hi ha més que anys enrere, però moltes vegades no es verifica que es compleixin, o sigui...

Després, també... *(Veus de fons.)* Ah sí, de l'oficina. Ara per ara, només podem ser escèptics, esperem. Sabeu que nosaltres som molt clars i quan veiem una dada la diem i intentem, com us deia abans, ser rigorosos. Ara per ara, de l'Oficina de Garanties de Drets Lingüístics, fa poc, també s'ha de dir que fa poc que està en funcionament, vull dir que ho diem tot, no ens amaguem de res. Tant de bo d'aquí un temps us puguem dir que estem encantats i que ho fan molt bé, que és el que us deia, que nosaltres voldríem deixar d'existir. Si això passa, també ho direm.

A les facultats de Medicina, que és un punt important, com tot el que té a veure amb la salut, sí que és cert que es faran més places, però aquí tenim un handicap, que és que el quaranta per cent dels nous estudiants de Medicina venen d'altres llocs. Per tant, de les places que fem, només el seixanta per cent seran per estudiants catalans. I això no seria un problema si els que venen s'hi queden, però és que els que venen, venen, estudien medicina i se'n van, perquè si venen i s'hi quedessin, tindríem més metges que sabrien català, però no és el cas, tenim el seixanta per cent. I això ens representa també un tema, que aquest no és el nostre tema, però és un tema pressupostari.

Actualment, sense l'augment de places, ens estem gastant entre 65 i 70 milions d'euros per promoció en formar metges que després no es quedaran aquí. Això també és un... ja dic, no és el nostre tema, però que ho sapigueu, si no ho sabíeu. Nosaltres, a les facultats de medicina, el que ens semblaria ideal seria... Hi ha diverses mesures que es podrien fer. Una, que no depèn de la Generalitat ni del Parlament, que seria no tenir un districte únic. Però, mentre hi hagi districte únic, hi ha dues mesures que es podrien fer, i sí que depenen d'aquí, d'aquí vull dir Generalitat, Parlament, que seria ponderar millor les notes de selectivitat dels estudiants catalans, perquè hi ha un biaix claríssim en les notes de selectivitat.

Els estudiants de Múrcia, que són els que tenen les notes de selectivitat més altes, treuen més d'un vint per cent d'excel·lents, mentre que els catalans treuen un set

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

per cent d'excel·lents, i crec que això no ens ho creurem ningú, que els catalans estudien la tercera part que els de Múrcia, diguéssim. I l'altra cosa que es podria fer, i també només depèn d'aquí, seria posar, igual que per l'accés a la facultat de Magisteri hi ha unes proves específiques, posar un nivell de català previ a entrar a les facultats de Medicina i Infermeria o altres de Ciències de la Salut.

I no sé si em deixo res. La senyora Ferret deia que s'ha fet molta feina, i és veritat, però en falta molta per fer. No s'ha fet, insisteixo, en pràcticament més de cinquanta anys no s'ha fet ni de lluny tota la que s'hauria de fer, i per això estem també nosaltres, per empènyer, a veure si en fem, si en feu una mica més.

I em sembla que he contestat quasi tot, no sé si em deixo alguna cosa...

El president

Doncs reiterem l'agraïment al president i directora de la Plataforma per la Llengua, el senyor Òscar Escuder i senyora Rut Carandell, també a l'equip de la Plataforma que us acompanya. Sabeu que tenim obertes les portes d'aquesta comissió, sempre que ho desitgeu.

I no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT